

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 215

Comissió d'Estudi del Treball Autònom

Sessió 5, divendres 15 de març de 2019

Presidència de l'I. Sr. Rafel Bruguera Batalla

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença del responsable de la memòria d'autònoms elaborada pel Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya 357-00249/12	3
Compareixença d'una representació de Foment del Treball Nacional 357-00244/12	12
Compareixença del director general d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa 357-00236/12	27
Compareixença del director general de Protecció Social 357-00237/12	30
Compareixença de la directora general d'Igualtat 357-00239/12	32

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 5 de la CETA

La sessió de la Comissió d'Estudi del Treball Autònom (CETA) s'obre a les deu del matí i quatre minuts. Presideix Rafel Bruguera Batalla, acompanyat del vicepresident, José María Cano Navarro, i del secretari, Jordi Munell i Garcia. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents els diputats Carmen de Rivera i Pla, pel G. P. de Ciutadans; Eusebi Campdepadrós i Pucurull, pel G. P. de Junts per Catalunya; Eva Baró Ramos, pel G. P. Republicà; Pol Gibert Horcas, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar, i Yolanda López Fernández, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem.

Assisteixen a aquesta sessió el director de Relacions Laborals de Foment del Treball Nacional, Javier Ibars Álvaro; el director del Gabinet Econòmic del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, Joan Santana Garcia; el director general d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa, Josep Vidal i Fàbrega; el director general de Protecció Social, Joan Ramon Ruiz i Nogueras, i la directora general d'Igualtat, Mireia Mata i Solsona.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de Foment del Treball Nacional davant la Comissió d'Estudi del Treball Autònom (tram. 357-00244/12). Compareixença.
2. Compareixença del responsable de la memòria d'autònoms elaborada pel Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya davant la Comissió d'Estudi del Treball Autònom (tram. 357-00249/12). Compareixença.
3. Compareixença del director general d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa davant la Comissió d'Estudi del Treball Autònom (tram. 357-00236/12). Compareixença.
4. Compareixença del director general de Protecció Social davant la Comissió d'Estudi del Treball Autònom (tram. 357-00237/12). Compareixença.
5. Compareixença de la directora general d'Igualtat davant la Comissió d'Estudi del Treball Autònom (tram. 357-00239/12). Compareixença.

El president

Molt bon dia, diputades i diputats. Donem inici a aquesta cinquena sessió de la Comissió d'Estudi del Treball Autònom.

Compareixença del responsable de la memòria d'autònoms elaborada pel Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

357-00249/12

Com ja és normal, farem dos torns, dues rondes de compareixences. En aquesta primera compareixença ens acompanyen el senyor Joan Santana Garcia, director del Gabinet Econòmic del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, i el senyor Javier Ibars Álvaro, director de Relacions Laborals de Foment del Treball Nacional. Si no estic equivocat, intervindran en el mateix ordre que els he presentat. *(Veus de fons.)* Sense més preàmbuls, doncs, té la paraula el senyor Santana.

Moltes gràcies.

El director del Gabinet Econòmic del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya (Joan Santana Garcia)

Molt bé. President, senyores i senyors diputats, agrair-los en primer lloc la deferència en oferir-nos la possibilitat de compartir amb vostès les consideracions i recomanacions més significatives que el Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya ha formulat en l'àmbit objecte d'estudi d'aquesta comissió.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

En funció de la convocatòria que hem rebut, hem interpretat que el que segurament més els podria interessar és que els traslladem justament quin és el consens dels agents en les matèries sobre les quals s'han d'elaborar polítiques, i que vostès treballen des de fa cert temps en aquesta comissió. Val a dir que aquestes consideracions s'han tramès al Govern de la Generalitat de Catalunya a través de l'informe que elaborem en aquesta matèria amb una cadència anual, informe que respon al mandat que regula l'article 2.1.e de la Llei 7/2005, del 8 de juny.

A continuació presentaré, doncs, de manera abreujada, les consideracions en qüestió, i que fan referència a cinc àmbits d'actuació diferenciats: simplificació administrativa... Si m'ho permeten, situaré les diapositives de les consideracions; els havia preparat uns *slides* amb determinades estadístiques, però si hi ha alguna qüestió específica la podem recuperar al final de la intervenció..., i centrar-me en polítiques. Com els deia, consideracions i recomanacions centrades en cinc àmbits: simplificació administrativa, seguretat social, finançament, formació i competitivitat, accés i disponibilitat de dades.

Finalment, inclouré un darrer bloc d'observacions, de recomanacions, que conté una sèrie de mesures, sovint de caràcter transversal, i que, malgrat no encabir-se de manera específica o exclusiva en cap dels blocs que acabo d'esmentar, sí que tenen també una rellevància notòria, especialment una d'elles, i que farà referència al Consell Català del Treball Autònom, que em permetran que al final de la meva intervenció emfatitzi per la seva importància manifesta.

Aquestes consideracions, i amb això acabo el preàmbul –això és important, m'agradaria transmetre-ho amb claredat–, tenen el valor afegit que els atorga el fet de ser fruit del consens dels agents econòmics i socials més representatius de Catalunya, així com de la resta d'organitzacions que configuren el Consell de Treball, el CTESC. Les mesures que els presentaré gaudeixen, doncs, de l'aval de totes elles, i com a tals mereixen ser preses en consideració.

Simplificació administrativa. Valoració positiva de la finestreta única empresarial. Mirin, la Llei –vostès ho saben perfectament– 16/2015, de simplificació administrativa, regula, en el seu article 15 i en les disposicions addicionals primera i quarta i en la disposició transitòria tercera, la creació de la FUE. Saben vostès que aquesta eina incorpora tots els tràmits i serveis que s'han de realitzar per part de les empreses, per part dels autònoms, per exercir l'activitat econòmica al llarg de tot el seu cicle de vida, amb independència de quina en sigui l'administració responsable.

Mirin –ràpidament–, l'any 2017 es tancà amb 916 –ho poden veure en la diapositiva– ajuntaments incorporats a la FUE. Representen el 97 per cent del total dels ajuntaments de Catalunya. N'hi ha dotze que estan en curs d'incorporació. Els ajuntaments adherits aglutinen el 77 per cent de la població total. Efectivament, per tant, per diferència, actualment resten dinou ajuntaments que no ens consta que hagin iniciat les tasques per adherir-se a la FUE, i que apleguen 1,7 milions de persones, el 23 per cent del total. El problema és que entre aquests ajuntaments destaca el de Barcelona, amb una població d'1,6 milions d'habitants. És cert que n'hi ha d'altres d'una mida mitjana, com ara Sitges, Arenys de Mar o Cubelles. Cal, doncs, des del punt de vista del CTESC, fer un esforç notori per tal d'incloure-hi tots els ens locals i, com acabo de dir, sobretot Barcelona.

En relació amb les consideracions i recomanacions relatives a la seguretat social, com a prèvia cal tenir en compte les tasques que ha desenvolupat la Subcomissió per a l'Estudi de la Reforma del RETA, constituïda el mes d'abril del 2017. Saben vostès que, després de diverses pròrrogues, l'aprovació de l'informe d'aquesta subcomissió es preveia justament per a aquest mes de març. També saben que la convocatòria d'eleccions anticipades per al 28 d'abril posa fi a la dotzena legislatura, i malauradament també posa fi a la tasca duta a terme per aquesta subcomissió.

Més enllà d'aquest fet, és cert que el 2018 s'han produït avenços en matèria de protecció social, entre els quals destaquen la universalitat de l'accident de treball, el cessament d'activitat, el dret a rebre una formació adaptada a les necessitats de cada sector i, especialment, la bonificació del pagament de la quota de l'autònom quan aquest està incapacitat temporalment per contingències comunes. Doncs, bé, tenint en compte aquest marc genèric, les dues primeres recomanacions que s'estableixen en aquesta matèria són les següents –les poden veure en pantalla–: generar confiança en el sistema públic de protecció social amb l'objectiu d'augmentar les bases de cotització, d'una banda, i establir una escala d'aportació a la seguretat social proporcional als rendiments nets.

Permetin-me que em detingui un segon en la motivació d'aquestes dues consideracions. Mirin, la quantia mitjana de les pensions del RETA l'any 2017... Perdonin, un incís: estic parlant de l'any 2017 perquè els estic explicant les consideracions i recomanacions de la memòria, de la darrera versió de la memòria aprovada pel consell, que es va realitzar l'any passat, es va presentar l'any passat, es va aprovar l'any passat, però que fa referència, ja que és un informe anual, a l'any immediatament anterior. És a dir, el 2019 farem l'informe i emetrem al Govern l'informe corresponent a l'any 2018, eh?; no és que les dades estiguin desfasades. Per això no vull alterar el contingut de l'informe i em limitaré a donar les dades que hem publicat.

Deia: la quantia mitjana de les pensions del RETA l'any 2017, que s'estableix en uns 666,4 euros, és un 38 per cent més baixa que la del règim general, que es situa de mitjana en uns 1.075 euros. Des d'una altra perspectiva, què vol dir això? Vol dir que la pensió mitjana del RETA hauria de créixer el 61,3 per cent per arribar a assolir la quantia de la pensió mitjana del règim general.

Més enllà de les quanties mitjanes, el gràfic que tenen en pantalla té una altra virtut, i és que els permet apreciar quina és la distribució de les pensions per trams de quantia. Mirin, en ambdós règims el percentatge més elevat de pensions està situat en el tram de sis-cents a vuit-cents euros, tot i que en el RETA aquesta proporció és del 42 per cent –49,1 per cent, per ser més exactes– i en el règim general és només del 25,7 per cent –hi ha una diferència substancial. Però és que a partir dels vuit-cents euros el nombre de pensions del RETA disminueix de forma important; de fet, només el 20,7 per cent de les pensions del RETA són superiors a aquest import, enfront del 54,6 per cent del règim general. I, per acabar, gairebé la meitat de les pensions del RETA –el 49,5 per cent– són d'entre cinc-cents i vuit-cents euros.

En definitiva, les baixes quanties de les pensions del RETA es deuen principalment a unes trajectòries laborals amb cotitzacions a la seguretat social de baixa quantia. El 85,6 per cent dels autònoms pròpiament dits cotitzen per la base mínima; és una proporció escandalosament alta, si em permeten utilitzar aquesta expressió.

Aquesta és, doncs, la justificació o la motivació d'ambdues recomanacions abans esmentades.

Reformular la Llei de prestació de cessament d'activitat del treball autònom. Pel que fa a aquesta recomanació, emfatitzar, en primer lloc, que aquesta recomanació, específicament aquesta, està formulada amb caràcter previ a la darrera reforma de què ha estat objecte aquesta prestació en virtut del Reial decret 28/2018, publicat al BOE amb data 29 de desembre. El CTEC ja havia emès la seva memòria, estava aprovada; aquest reial decret va arribar amb posterioritat.

Si m'ho permeten, els mostraré determinada informació interessant al respecte. Cal recordar, feta aquesta consideració prèvia, que des del novembre del 2010 és possible cotitzar per aquesta contingència, i que fins l'any 2016 no es separa d'alguna manera la cotització per cessament d'activitat de la cotització per contingències professionals. Al gràfic poden observar que les persones cotitzants per cessament d'activitat augmenten des del 2011 fins al 2013, any a partir del qual comencen a davallar de manera considerable, és cert que amb un augment puntual l'any 2015.

Una qüestió interessant. Si fan vostès –no vull que la facin, evidentment, no està calculada aquí de manera..., o sí, potser poden inferir aquesta informació– la ràtio entre les prestacions concedides i les sol·licituds del mateix període, observaran que l'any 2017 aquesta relació és del 44,2 per cent. Hi insisteixo, prestacions concedides dividit per sol·licituds del mateix període, 44,2 per cent; un percentatge superior al del 2016, que és el 39,2 per cent, i similar al del 2015, 44,1 per cent.

A la vista d'aquestes dades, cal posar de manifest, doncs, que les xifres de resolucions desfavorables de la prestació són manifestament elevades, en la majoria de casos –i aquí és on hi ha el quid de la qüestió– per no acreditar correctament el cessament d'activitat. Només una dada: de fet, l'any 2017 el 90 per cent –89,9 per cent– de les denegacions són justament per aquesta causa. Això succeeix, a més a més, tots els anys des de que aquesta prestació està en vigor. I, a més a més, amb l'agreujant, si m'ho permeten, que aquestes xifres es donen fins i tot tenint en compte la reforma que es va produir l'any 2015, la Llei, si no ho recordo malament, 35/2014, del 26 de desembre, llei que introdueix, per cert, una sèrie de mesures destinades justament a facilitar l'accés a la prestació davant de les dificultats manifestes que s'havien detectat per complir els requisits exigits per la normativa.

En qualsevol cas, però, com hem assenyalat, recentment aquesta prestació, a finals de l'any passat, molt a finals de l'any passat, ha estat objecte de reforma. S'ha millorat l'accés a la prestació per cessament d'activitat –vulgarment l'anomenem «l'atur dels autònoms»– modificant els requisits per fer-la més accessible, un cop més, passant de ser voluntària a ser obligatòria, a ser universal –aquest és un fet diferencial notable–, i ampliant la durada màxima de la prestació, que ara, en aquests moments, oscil·la entre els dotze i els vint-i-quatre mesos, entre altres aspectes que s'han reformat.

Permetin-me que em detingui només en un –i amb això acabo. Pel que fa a l'elevat percentatge de resolucions denegades que acabem de veure, destacar que, en virtut d'aquesta reforma, es crea una comissió o un òrgan constituït per un representant de l'administració de la seguretat social, un representant de les mútues –AMAT– i un representant de les organitzacions més representatives de treballadors autònoms, que revisaran i valoraran en qualsevol cas els criteris segons els quals es deneguen aquestes resolucions. I, si no estic equivocat –i aquí hi ha persones que em poden corregir, si us plau, perquè ho saben molt millor que jo–, aquest òrgan, aquesta comissió està pendent de la redacció del reglament intern, però no voldria equivocar-me, eh?, per tant, prenguin amb cautela... Quan hi hagi alguna observació que hagin de prendre amb cautela, doncs, ja els ho advertiré, d'acord?

Reformular la tarifa plana i vincular-la a projectes lligats a un pla de viabilitat. Mirin, sens dubte, la tarifa plana, que porta activa, com vostès saben, des de l'any 2013, millora l'accés a l'activitat per compte propi, però –però– no és tan eficaç com en principi es pensava. Les dades del Ministeri de Treball indiquen que des de l'any 2013 i fins avui 1.473.774 persones s'han beneficiat de la tarifa plana. Quin és el problema? Doncs que en l'actualitat tan sols 221.066 –és a dir, només el 15,5 per cent del total– segueixen en actiu, afiliades al RETA. En la majoria dels casos, la taxa de supervivència dels seus negocis no supera els quinze primers mesos de vida.

La qüestió és que, d'una banda, hi ha treball autònom..., no voldria ferir sensibilitats, evidentment, i em disculparan si ho faig, però hi ha treball autònom que opta per aquesta figura, atènyer-se a la tarifa plana, per facturar certs serveis, i, en acabat, després es torna a donar de baixa del RETA. D'altra banda, possiblement la tarifa plana ha fomentat el frau en la contractació a través de la figura del fals autònom.

Davant d'aquesta situació, el CTESC proposa analitzar la viabilitat de la idea de negoci del professional perquè aquesta sigui plausible un cop s'acabin les ajudes; en definitiva, reformular la tarifa plana i vincular-la a projectes lligats a un pla de viabilitat amb l'objectiu que la mesura serveixi per generar ocupació estable i no per

amagar pràctiques fraudulentess –no ho volia dir, però és igual– o afavorir la proliferació de falsos autònoms.

I, per últim, per tancar el capítol de seguretat social, estudiar els motius del canvi de tendència en matèria de capitalització de la prestació d'atur. Des de l'any 2013 –també ho saben perfectament vostès, aniré molt ràpid– és possible també compatibilitzar el cobrament de la prestació d'atur contributiva amb l'activitat per compte propi o bé suspendre temporalment aquesta prestació per iniciar una activitat com a autònom.

En un principi, aquestes dues mesures –és conegut per tothom– estaven estrictament destinades a persones menors de trenta anys, si bé la Llei 31/2015 va eliminar aquest requisit d'edat. El resultat d'aquest canvi normatiu –el poden observar en aquesta evolució gràfica que els mostrem en pantalla– va ser l'increment substancial del nombre de persones que opten per una d'aquestes dues opcions. Així doncs, a la llum de les dades sembla evident que la suspensió i la compatibilització s'han convertit en una opció alternativa a la capitalització. I ateses, com deia, les dades del 2017, aquestes dues opcions sembla que cada cop són més similars; una certa tendència l'han de visualitzar amb un cert «carinyo» o generositat, però sí que hi ha una certa tendència a assimilar-se a la capitalització.

Tanquem el bloc de seguretat social i ràpidament obrim el torn de les mesures proposades en matèria de finançament.

Mirin, en matèria de finançament –em detindré més en algunes que en d'altres, de mesures, per no excedir-me excessivament del temps que m'han atorgat–, i abans d'entrar en el detall de les consideracions efectuades, destacar que hi ha un fil conductor que preocupa el CTESC i que motiva gran part dels suggeriments que ha formulat al respecte. Concretament, facilitar l'accés al finançament del treballador autònom –treballador autònom, persona física, estic pensant en aquest cas especialment en la persona física, és a dir, autònom, persona física, no societària– i adequar-lo a les seves necessitats reals reduint especialment les quanties de capital mínim establertes en les diferents línies de finançament.

Dit això, en primer lloc, reformular la línia ICF Autònoms per adequar el llinar mínim d'aquestes línies de finançament a les necessitats reals que puguin tenir aquestes treballadores i aquests treballadors. Mirin, molt ràpidament, podríem fer l'exercici en aquests moments, o el poden fer vostès després, o potser ja l'han fet: consultin la informació que hi ha disponible a l'ICF –ICF Emprenedors i Comerços. Saben vostès que es tracta d'una línia de préstecs o línings adreçada a autònoms, microempreses, també a comerços, al comerç –no em voldria deixar ningú–, i que està destinada a finançar els seus projectes d'inversió o de circulat. I vull emfatitzar la qüestió del circulat, perquè justament pel tipus de treballador que tenim ara en el cap, especialment aquest petit treballador autònom, persona física, no societària, es tracta d'un capítol a finançar que té força notorietat. Quin és el problema? Mirin, condicions financeres: pimes, mínim, 25.000 euros; autònoms, mínim, quinze mil euros. El màxim ja no cal que els l'expliqui, són cent mil euros, si no ho recordo malament, en aquesta línia.

Continuem. ICF Avalis per a pimes i autònoms. També saben vostès que es tracta d'una línia de préstecs, amb aval, per facilitar el finançament a les pimes catalanes i a autònoms amb la finalitat de realitzar inversions o –recalco, subratllo aquest fet– per finançar necessitats de circulat. Tornem a ser-hi: condicions financeres: mínim, 25.000 euros, màxim, 250.000 euros.

Mirin, fins i tot en determinades ocasions s'ha argumentat –com a mínim a mi m'ha arribat en determinats fòrums, no cal posar noms a les coses, a vegades–..., fins i tot s'ha argumentat en determinades ocasions que els autònoms, en qualsevol cas, per cobrir aquestes necessitats puntuals, poden capitalitzar la seva prestació d'atur i convertir-la d'aquesta manera en una font de finançament, per exemple, per iniciar l'activitat. Però malauradament, deixant de banda el fet que la prestació

d'atur és un dret adquirit de la persona i que pot decidir quin ús fer-ne, malauradament, deia, hi ha moltes persones, treballadors i treballadores autònoms, que planifiquen iniciar una activitat amb una exigència de capital inicial de..., no ho sé, és igual, per exemple, tres mil, quatre mil, cinc mil euros, en qualsevol cas, per sota del llindar que acabem d'analitzar en les línies ICFs, i el drama és que ni tan sols disposen de cap prestació d'atur per capitalitzar: «No és que no ho vulgui, és que no en tinc.» És un problema.

Constatem, doncs –i amb això acabo aquesta línia argumental, com a conclusió–, l'escassa rellevància, si m'ho permeten, que des d'aquest punt de vista té el finançament de l'ICF, amb les virtuts que té, eh?, que no voldria menystenir; vull que prenguin aquesta consideració estrictament afutada al que estem analitzant. Deia, per tant, escassa rellevància que des d'aquest punt de vista té el finançament de l'ICF per al treballador autònom, persona física, pròpiament dit.

Així doncs –i continuem, en general–, millorar el finançament i garantir l'accés a microcrèdits. Mirin –molt ràpidament també–, les entitats bancàries saben vostès que sovint exigeixen garanties pràcticament insuperables per als sol·licitants, i a més a més a costos notòriament elevats, sovint més enllà dels seus ingressos. Perdó: sovint és que, a més a més, més enllà dels seus ingressos, el problema és que els treballadors autònoms no disposen de gaires eines més per justificar quina és la viabilitat de la seva activitat. Sovint, a més a més, se'ls demana un balanç de situació: «Miri, no en tinc, de balanç de situació, no l'hi puc mostrar; no és que no vulgui, és que no en tinc.»

Des d'aquest punt de vista, el crèdit possiblement hauria d'estar més garantit, en la mesura del possible, per al projecte empresarial o per a l'anàlisi de l'evolució de l'autònom o de les empreses, quan sigui el cas –és a dir, quan ja estiguin constituïdes amb anterioritat.

Establím, a part d'això, una sèrie de recomanacions orientades –les tenen també en pantalla– a treballadors i treballadores autònoms potencialment més vulnerables, com ara una nova línia d'ajuts per a les persones més desfavorides, aquelles que tinguin uns rendiments inferiors al salari mínim interprofessional; pensem especialment en ajudar aquestes persones a la consolidació de la seva activitat per evitar-ne, d'aquesta manera, el tancament.

I, d'altra banda, establir una nova via de finançament per als majors de quaranta-cinc anys per a la constitució i consolidació com a treballadors autònoms, especialment per a persones amb especials dificultats d'inserció laboral. Sovint les persones majors de quaranta-cinc anys són les que acumulen més anys d'afiliació al règim especial de treballadors autònoms. Representen gairebé –aquesta informació fins i tot la tenia en les diapositives anteriors que..., en altres trams d'edat, però en definitiva és indiferent–..., representen, com deia, gairebé la meitat del col·lectiu a Catalunya, uns 250.000 autònoms. En canvi, destaca el fet –i és aquí on volia posar l'accent– que en matèria de vies de finançament hi ha un suport notòriament més elevat per a la població, per exemple, jove que no pas per a la població major de quaranta-cinc anys.

De fet –de fet–, que jo ho recordi –i, si no és així, els ho torno a demanar, per segon cop, vostès em corregiran–, des de la derogació de les subvencions en el marc del Programa d'ocupació autònoma, el POA –per cert, sota l'argument, sembla ser, de la dificultat inherent a la seva gestió–..., doncs, des de la desaparició d'aquest programa aquest col·lectiu està encara, si és possible, més desemparat en aquesta matèria.

Restablir i dotar els ajuts als autònoms per a la contractació de joves dins del programa Garantia Juvenil. És la següent demanda que formula el CTEC. Mirin, no es tracta només de la derogació de les subvencions i bonificacions d'aquesta iniciativa, sinó que a més a més el CTEC també lamenta i alerta que els fons corresponents no s'han reinvertit, com a mínim que em consti..., hi insisteixo, és d'aquelles

coses que voldries que algú et corregís i et digués: «—Està vostè equivocat. —Encantat», però crec que no s'han reinvertit en cap altre programa en el marc del treball autònom.

Adequar la Llei de segona oportunitat per tal que els autònoms s'hi puguin acollir realment. Els demano, si us plau, que em permetin centrar-me un moment en aquesta recomanació. No cal que els expliqui —vostès ho saben perfectament— per què es va crear, quin és l'origen, quina és la gènesi de la Llei de segona oportunitat, i, per tant, em saltaré tot aquest preàmbul, però, mirin, el problema —el problema—, simplificant molt, és que a efectes pràctics aquesta norma, la Llei de segona oportunitat, és molt restrictiva, fet que implica que *de facto* l'eina en qüestió no és gens útil per als treballadors i treballadores autònoms. De fet, l'any 2017 a Espanya només es registraren 1.036 concursos de creditors a persones físiques i 240 a autònoms, quan a Alemanya, per posar-ne algun exemple, aquestes xifres es situen en 107.000 i 180.000, respectivament. Hi ha una diferència abismal, alguna cosa hi deu haver aquí que ho explica.

En aquest context, cal remarcar que aquesta norma, la Llei de segona oportunitat, es circumscriu als deutes privats, entenent per «deute privat», doncs, els creditors, lloguers, compra de material..., en definitiva, i en termes genèrics, tot allò que sigui necessari per desenvolupar la mateixa activitat de l'autònom. I, d'altra banda, tenim els deutes públics, que bàsicament queden circumscrits a la seguretat social i a hisenda. No oblidem —i això és molt important, i a vegades s'oblida— que l'autònom principalment —i hi he volgut fer èmfasi quan explicava les línies ICF— s'endeuata per liquiditat o per inversió. I si l'activitat no li funciona, que malauradament és possible que així sigui —i, per cert, els explicaré què ens pot passar d'aquí no massa temps, però, bé, és una altra història—..., i si l'activitat no li funciona, com deia, habitualment el que fa és deixar de pagar la quota de la seguretat social i deixar de pagar a hisenda. Sovint —sovint— per evitar que el deute continuï creixent el que fa és donar-se de baixa, i sovint, també, quan no ho fa, és la mateixa Administració la que, d'ofici, el dona de baixa.

El problema és que quan això passa els treballadors i les treballadores autònoms no poden continuar exercint la seva activitat, i, en conseqüència, per lògica, no poden generar els ingressos necessaris per pagar els crèdits o els deutes pendents. I destacar que no poden tornar a donar-se d'alta —ho saben perfectament, sembla..., és a dir, és molt evident— mentre continuïn tenint deutes pendents tant amb hisenda com amb la seguretat social. Tractant-se d'una llei de segona oportunitat —això no ho diu el CTESC ben bé, però sí que em permetran per una vegada la llicència—, no deixa de ser una ironia.

Vull remarcar que tenir deutes amb l'Administració, sobretot per als autònoms, és tenir un problema afegit, ja que, segons la Llei concursal —també ho saben vostès—, quan es tramita un expedient de segona oportunitat, a hisenda i a la seguretat social se'ls ha de pagar almenys el 50 per cent..., és a dir, només es condona el 50 per cent del principal del deute. És cert que els interessos i els recàrrecs que eventualment hi pugui haver queden completament exonerats, però per a aquest altre 50 per cent del principal del deute la llei diu —i també em corregiran, jo no soc jurista, eh?, em perdonaran els juristes de la sala, perquè és possible que estigui cometent alguna incorrecció, però jo em vaig quedar en economista i d'aquí no vaig passar, per tant, lamento molt si..., després els juristes em diran el què—..., deia que per a l'altre 50 per cent del principal del deute la llei diu, o això he entès jo, que s'ha d'arribar a un acord que en diuen «singular» —per als crèdits públics, estic parlant— tant amb hisenda com amb la seguretat social. Aquest acord requerirà al deutor que demostrï que fa o que ha fet un esforç raonable per fer front al 50 per cent no exonerat del deute i que destina una part dels seus ingressos embargables —quedin-se amb aquest terme, una part dels seus ingressos «embargables»— al pagament del deute.

L'autònom, per poder accedir, doncs, a l'exoneració dels deutes, ha de passar per un procés concursal de liquidació d'actius. És molt costós, senyores i senyors diputats, aquest concurs de creditors, i, a més a més, amb conseqüències difícils d'assumir, amb la dificultat afegida que, evidentment –i per això els he demanat que es quedin amb el concepte d'embargables–, i com no pot ser d'una altra manera, tot allò que són béns afectes a la seva activitat no poden ser objecte de liquidació, a diferència del que succeeix amb els particulars.

En definitiva, s'hauria d'eliminar el concurs de creditors i desenvolupar un òrgan extrajudicial amb arbitratge, amb un mediador concursal, i així s'estalviarien els costos inassumibles que per als treballadors autònoms suposa aquest procés, que, malgrat veure's endeutats, tampoc poden accedir al pagament del concurs. Pot oscil·lar entre uns quatre mil i uns sis mil euros, perquè vostès se'n facin la idea, per no dir la burocràcia que suposa.

Per tant, fora desitjable que aquesta Llei de segona oportunitat fos un mecanisme realment efectiu, àgil i eficient, que permetés als emprenedors alliberar-se d'aquests deutes i tornar a emprendre un negoci, però tornar a emprendre un negoci amb la possibilitat de beneficiar-se de nou de tots els incentius i mesures de suport a l'emprenedoria que existeixen per als nous autònoms, i això a hores d'ara no és possible.

Acabo. Negociació extrajudicial amb arbitratge com a alternativa al concurs de creditors –ho acabo de comentar–, i compliment efectiu de la Llei contra la morositat. Mirin, respecte a aquest darrer aspecte, la Llei de morositat, el CTESC no s'ha pronunciat sobre les fórmules concretes a implementar per tractar aquesta qüestió. De totes maneres –segurament ho coneixen, vostès–, hi ha algunes possibilitats que passen per crear un nou règim sancionador amb l'objectiu d'aconseguir un major compliment de la normativa, així com unificar terminis de pagament perquè siguin iguals, independentment de si es tracta d'una empresa o d'un organisme públic.

I, per últim, i en termes generals, per cloure aquest capítol de finançament, millorar l'accés a la informació sobre les diferents possibilitats de finançament, inclo-ses les finances ètiques.

Ara accelero, president, si m'ho permet...

El president

Sí, si us plau.

El director del Gabinet Econòmic del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

Sí. És que estic veient que no..., però ara ja és..., no és tant..., no m'hi detindré tant, aniré molt més..., ara ja són breus minuts, l'hi prometo, si és tan amable, i si el Javier m'ho permet. (*Veus de fons.*) Gràcies.

Formació i competitivitat. Mirin, el treball autònom –vostès ho saben– té unes necessitats de formació específiques; en conseqüència, el disseny de l'oferta formativa ha de ser resultat de la detecció de les necessitats de qualificació del col·lectiu, i, per tant, s'hauria d'adaptar a les seves particularitats i hauria d'estar orientat a la millora de la seva competitivitat. Partint d'aquesta premissa bàsica, el CTESC ha formulat les tres consideracions o recomanacions que tenen vostès en pantalla. No les llegiré, per anar ràpid –segurament ja les han llegides–, però pensin vostès que, en aquesta matèria –president, li he promès que aniria ràpid–, a banda del «Consolidat», poca cosa més hi ha, d'acord?

Accés i disponibilitat de dades. Bé, aquestes mesures en gran part s'expliquen per si soles –també soc conscient del temps, i..., sí, ara..., no ho veia, però ara sí que soc conscient del temps (*l'orador riu*)–, ara entenc el president. Accés i disponibilitat de dades: s'expliquen per si soles. Només, si m'ho permeten, la segona d'elles determina..., bé, demanem una... –perdó, això els ho he de dir, perquè ho patim molt al consell–: demanem, si us plau, si vostès tenen alguna possibilitat d'incidir que algun dia en aquest país hi hagi una enquesta específica per al treball autònom. És un feno-

men que va *in crescendo*, vull dir, via EPA, mòduls especials, però necessitem... Els meus companys, que són els que realment tenen mèrit en això que els estic explicant avui, pateixen molt aquest problema. Sense informació, no tenim possibilitats de fer diagnòstic de qualitat. Imaginin-se vostès un hospital sense mitjans; quin diagnòstic poden fer?, a les palpentes, a la babalà... A vegades ens veiem obligats a actuar d'aquesta manera, i més..., això té molt sentit en una casa com aquesta. Per tant, si són receptius, en la mesura en què vostès hi puguin incidir i avançar en les línies de millorar les fonts d'informació existents, els ho agrairé..., no nosaltres, el país els ho agrairia enormement, i els autònoms els posarien una espelma, vull dir que...

Bé. Permetin-me, però, que em detingui molt breument en la segona mesura: determinar adequadament el col·lectiu d'autònoms amb característiques assimilables als Trades. Erròniament –erròniament–, sovint s'assimila el Trade al fals autònom. Mirin, a Espanya hi ha aproximadament –ara parlo d'Espanya– 3.200.000 treballadors i treballadores autònomes, i només deu mil estan registrats com a Trades. Hi ha treballadors que en puritat són Trades que no estan registrats com a tals. I jo no ho sé, però a vegades un té la sensació que és per evitar fins i tot haver de pagar –no ho sé, eh?– costos d'acomiadament en casos de finalització de contracte. Això no ho han d'imputar al CTESC, això no ho ha dit el CTESC, eh?, si us plau, això no ho ha dit el CTESC, però, no ho sé, a vegades un té aquesta sensació. Només recordar –suposo que no és necessari, però per si de cas, ja que estem aquí– que la llei obliga a que aquests treballadors, quan són Trades, estiguin registrats com a tals.

Calen dades sobre el total de persones declarades treballadors per compte propi; és la tercera observació que fem al respecte. Mirin, només una dada: l'INE, a través de l'EPA, xifra en aproximadament 300.000 els falsos autònoms, i això equival més o menys, això pot tenir una equivalència, en termes monetaris, a 562 milions d'euros menys per a la seguretat social, que, per cert, saben vostès que no és esplèndida en aquest país, tenim problemes en matèria de seguretat social, i molt seriosos, per tant, bé... Hi ha nínxols reals de falsos autònoms, i la inspecció de treball –això tampoc ho diu el CTESC, ben bé– potser hauria de ser més incisiva en la seva detecció, fet pel qual creiem que la inspecció de treball necessita ser dotada de majors mitjans.

Mirin, segons informació –i amb això tanco– de la Inspecció de Treball i Seguretat Social: any 2015, 3.376 actuacions o inspeccions; any 2016, 2.720 inspeccions; any 2017, 1.180 inspeccions. I, paradoxalment, sembla que l'ús fraudulent de la figura del treball autònom no és que estigui de baixa, d'acord?

Bé, tanquem aquest capítol i ara... –trenta segons, president, l'hi prometo.

El president

Un minut.

El director del Gabinet Econòmic del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

Un minut. És molt generós, president. L'hi agrairé ara i a partir d'ara.

El president

És el doble.

El director del Gabinet Econòmic del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

És el doble. Per això, és un increment substancial, ja voldrien molts autònoms tenir (*l'orador riu*) mesures tan generoses com aquesta, però... Mirin, només em detindré en la primera d'aquestes mesures –perquè soc conscient de l'abús que he comès en el si d'aquesta comissió amb el temps–: participació i diàleg social –i, a més, no en vull perdre l'oportunitat, tenint al meu costat el senyor Javier Ibars–: constituir el Consell Català del Treball Autònom. Saben vostès perfectament quina n'és la composició. El decret de creació és del 2010, si no ho recordo malament, i divendres de la setmana passada se'ns va anunciar un preacord entre Foment del Treball Nacional

i Pimec en relació amb el repartiment i la seva representativitat institucional. Javier, ens ho podràs confirmar. *(Veus de fons.)* Diria que és justament aquest matí, d'aquí tres quarts d'hora, més o menys, que es fa públic; s'ha ratificat aquest acord, es fa públic. Bé, doncs, ens en congratulem, els en donem les gràcies, després de..., em comentava en Javier... *(veus de fons)*, vint-i-un anys. Per tant, avui és un dia especialment significat per dir això en el si d'aquesta comissió.

I per què els ho he dit? Bé, en virtut d'aquest acord..., en Javier segurament ens en pot fer cinc cèntims, jo no en sé res, d'això, però, pel que m'han comentat, Cepyme queda integrat a Foment. Bé, la qüestió..., per què els ho dic, això? Salvant això, no hi ha cap obstacle per a la posada en marxa del Consell Català del Treball Autònom, hi insisteixo, després de nou anys, des del 2010. I això crec que, per tancar aquest reguitzell de..., no voldria dir «dades pessimistes» que els he fet un divendres al matí, crec que per a aquesta comissió, per al conjunt dels autònoms i per al conjunt de la societat catalana és una estupendíssima notícia.

Moltes gràcies. I els demano disculpes si m'he excedit –que efectivament m'he excedit– del temps que m'havia atorgat inicialment i molt amablement el president d'aquesta comissió.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Santana. En tot cas, si vostè no tingués inconvenient a passar als serveis de la cambra el contingut de la seva edició, potser estaria bé tenir-lo perquè els grups parlamentaris poguessin estudiar-lo amb més deteniment. Si és tan amable...

El director del Gabinet Econòmic del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

Sí. El powerpoint?

El president

Sí.

El director del Gabinet Econòmic del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

Perfecte, «estupendo». De fet, el tenen aquí. Jo, si me'l demanen, els el passo. No sé en quin format..., bé, ja m'ho diran, si volen..., si tenen una adreça de correu electrònic...

El president

Sí.

El director del Gabinet Econòmic del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

«Estupendo.»

El president

La senyora gestora se n'ocuparà, eh? *(Veus de fons.)* Gràcies.

Compareixença d'una representació de Foment del Treball Nacional

357-00244/12

Doncs a continuació és el torn del senyor Javier Ibars.

Javier Ibars Álvaro (director de Relacions Laborals de Foment del Treball Nacional)

D'entrada, també el meu agraïment tant al president de la comissió com a la resta de membres de la Mesa, diputats i diputades. Bé, jo li he donat la paraula abans al senyor Santana perquè, a part de que ens coneixem des de fa molt de temps, és

la persona que més ha estudiat tota aquesta matèria. Han fet un estudi molt molt important del treballador autònom des del CTEESC i és la persona que ha liderat tot aquest projecte. Per tant, crec que, pràcticament..., jo en deu o quinze minuts intentaré tancar-ho tot, perquè ja ho ha explicat de manera fantàstica. I en tot el que ha dit vinculat amb el CTEESC hi estem absolutament d'acord, només faltaria, perquè som membres del CTEESC. Per tant, t'agraeixo molt la teva intervenció, que va en la línia que havíem parlat.

T'agraeixo molt també aquest darrer comentari del tema d'aquest acord. Jo crec que ara no toca, però, bé, *como me ha lanzado la pelota*, doncs, simplement dir que avui efectivament s'està fent –ara, en aquests moments– la roda de premsa d'aquest acord. Quan hem estat abans diferents membres del CTEESC, de Pimec, de Foment, que ens coneixem des de fa molt de temps..., jo deia vint-i-un anys perquè li vaig explicar a ell que quan vaig arribar a Foment fa vint-i-un anys, amb el Joan Rosell com a president, en aquell moment hi havia prevista la fusió entre Foment i Pimec. Vint-i-un anys després afortunadament hem arribat a aquest acord. Per tant, com ha dit el meu amic Santana, doncs, realment crec que és molt important, i té molta vinculació en general amb tot el que és la representació institucional de les empreses i dels sindicats, i específicament amb el tema dels autònoms, també.

Dit això, jo intentaré ser molt breu, perquè ja s'han dit moltíssimes coses. Jo, realment, en el tema dels autònoms vull ser molt honest amb vosaltres. Jo he parlat amb Autcat, eh? –la patronal, diguem-ne, d'autònoms de Catalunya–, he parlat amb ATA –l'estatal–, he parlat amb moltes altres organitzacions vinculades amb aquest àmbit, he parlat amb la CEOE, he parlat amb Cepyme, etcètera, i resulta que m'he trobat en una situació bastant complexa en la qual hi havia algunes organitzacions d'autònoms que tenien molt clar que havíem d'anar cap a una línia de vincular els salaris amb els ingressos reals i les cotitzacions amb els ingressos reals i tal, que és el que s'està parlant actualment, però hi han altres organitzacions empresarials d'autònoms –per exemple, ATA– que estan en una línia absolutament diferenciada. Per tant, m'he trobat amb aquesta sorpresa.

Dit això, jo diré ara el que jo penso, i segurament serà una intervenció bastant *deslavazada*, perquè tinc *inputs* d'ATA, d'Autcat, de CEOE, de Cepyme, els nostres propis, etcètera.

Una prèvia: en l'actual escenari, amb elevades taxes d'atur estructural –que això ja ho tenim tancat, ja sabem que això sempre és així: passi el que passi, l'atur estructural en el nostre país és molt superior a la resta d'Europa–, amb projeccions d'alentiment de creixement econòmic i de l'ocupació, amb estadístiques negatives que són molt negatives de tancament de negocis d'autònoms i de la durada mitjana dels autònoms, amb tot això, d'entrada el que haig de dir aquí és que no procedeixen increments de costos laborals que propiciaran una major destrucció de l'ocupació. Punt primer.

Segon, els increments importants de cotitzacions que estan previstos sempre amb diferents projectes tant a nivell estatal com a nivell de Catalunya poden tenir un efecte recaptatori a curt termini per a la seguretat social, evidentment, però això té un efecte molt pernicios respecte a l'ocupació, les empreses i, en definitiva, els comptes, també, de la seguretat social.

A partir d'aquí, nosaltres el que entenem és que el que hauríem de debatre –i més en aquesta comissió– seria acordar amb les organitzacions empresarials més representatives –per tant, nosaltres volem ser-hi, en qualsevol negociació– i amb les representatives dels treballadors autònoms les reformes necessàries per conjugar la superació del desequilibri financer del RETA. És a dir, nosaltres ja reconeixem i entenem..., i és claríssim que hi ha un desequilibri financer amb el RETA que comporta un dèficit molt important –molt important. Això s'ha de solucionar. I això té molt a veure amb el que ja s'ha comentat anteriorment, és a dir, bases mínimes, el 80 per cent..., no sé quin percentatge has dit, tu... (*Veus de fons.*) Vuitanta cinc per

cent. Per tant, evidentment, si el 85 per cent estan sobre bases mínimes, tindrem un dèficit, només faltaria. Per tant, això s'ha de resoldre.

Però, paral·lelament, també s'ha de convergir en una equiparació i harmonització en les prestacions. És a dir, aquí, a diferència del que diu l'ATA, nosaltres sí que entenem que hem d'apropar-nos a un sistema de cotització vinculat als ingressos reals que s'apliqui de manera progressiva. Això sí, de manera progressiva, perquè, clar, si estem parlant d'unes xifres –ara us en donaré alguna xifra que tinc–..., fer-ho de cop és absolutament inviable, d'acord? Per tant, diguem-ne, aquesta seria la prèvia.

A partir d'aquí, algunes qüestions concretes. Per exemple, això que deia ara. Per exemple, d'acord amb les últimes dades disponibles..., demostren que la pensió mitjana d'autònoms se situa en 640 euros del RETA, quan la del règim general són 924 euros, un 30 per cent superior. Si anem a la pensió de jubilació, al RETA la pensió mitjana arriba a 712 euros, quan la pensió mitjana de tot el sistema són 1.213 euros, un 41,2 per cent superior. Per tant, aquí tenim un problema evident. Les prestacions han de ser el més semblants possible al règim general, i les cotitzacions també. O sigui, hem d'anar en aquesta línia d'harmonització i d'integració amb el règim general.

Més reflexions prèvies en aquesta temàtica. Dins del col·lectiu d'autònoms tenim dos grups diferenciats, d'acord? Uns són els autònoms pròpiament dits, que són els de compte propi, i els altres, els societaris. Aquí hi ha hagut fins ara una diferència tan brutal entre l'un i l'altre, quan la diferència entre ells és tan important, que jo crec que hem d'harmonitzar i integrar tots els autònoms, siguin els pròpiament dits, com diem aquí, o siguin els societaris.

Un altre tema important –ja us he dit que ho faré molt ràpid, però potser..., si teniu alguna pregunta..., perquè ho passaré tot molt ràpid, eh?–: els anomenats «falsos autònoms», que també el Santana ho ha explicat molt bé. Jo crec que els falsos autònoms tenen com a origen dues motivacions principals. Primer, evidentment, l'estalvi de costos, donat que la cotització actualment en el RETA és en una base..., la base mínima, que tenen el 85 per cent que deia el Santana..., doncs, evidentment, això s'ha de solucionar d'alguna manera. I, segon, la rigidesa del mercat laboral, amb una normativa que no s'adequa a la realitat d'un mercat que avui és imprevisible, volàtil i molt variable, i que fa que moltes empreses creguin que no poden assumir aquestes rigideses. Ja sé que aquest és un altre debat molt important, també, però també té molta vinculació amb el que estem parlant avui.

Per tant, el tema dels falsos autònoms l'hem de treballar conjuntament. Nosaltres ho tenim treballat ara amb la inspecció de treball, que és qui està treballant aquesta matèria, i crec que en aquesta comissió també es podria treballar en aquesta línia que us acabo d'explicar.

Més temàtiques que intento resumir, perquè tinc aquí molts temes. El tema dels Trades. Bé, també ja ho deixo en el que ha comentat el Santana. Jo crec que és un tema que és molt molt important i que s'hauria de treballar en la línia que comentava el Santana. Per tant, no hi entraré.

Més temàtiques. A veure, nosaltres, amb caràcter general, la proposta que fem amb relació al futur del sistema del RETA, que és del que estem parlant tant aquí com a nivell estatal, és que s'hauria d'incorporar al règim general evidentment amb les particularitats o especificacions que calguin, és a dir, això ho hem de parlar conjuntament i s'ha de treballar, però, diguem-ne, la base seria integrar-nos al règim general, una incorporació al règim general. Què comporta, aquesta incorporació al règim general? Entre altres coses, trencar amb el debat etern que tenim de si s'ha de cotitzar o no pels ingressos, donat que és obvi que en aquesta situació hauria de ser així, sí o sí, d'acord?, en funció dels ingressos.

Un altre tema: trencar amb el debat etern també sobre els greuges en les prestacions dels autònoms versus els treballadors per compte aliè. Tema resolt, també.

Un altre tema: acabar amb una gran part dels debats que acabo de comentar ara dels falsos autònoms, d'acord? Donat que, al cotitzar pel que es guanya, l'incentiu

a contractar autònoms pel diferencial de costos, que és d'on ve el problema, eh?, doncs, estaria absolutament resolt, també.

Donaríem seguretat jurídica al sistema: davant del dubte de l'enquadrament de la interpretació de l'Administració, dels tribunals, etcètera, doncs, aquí tindríem ja el tema absolutament tancat. I, sobretot, no es generarien greuges comparatius que passen actualment en funció de la situació que tenim actualment, donat que es cotitzaria absolutament igual en ambdós sistemes, que seria un únic sistema. Per tant, insistim que la solució definitiva als greuges i a les insolidaritats d'aquest sistema actual seria integrar-ho tot en un sol sistema, que seria el règim general.

Alguns elements puntuals que voldria posar sobre la taula. Ingressos reals. Jo crec que, en la línia que us acabo de comentar, òbviament estem d'acord en cotitzar en funció dels ingressos salarials de l'autònom, i, per tant, únicament –únicament– el que hauríem de considerar és alguna limitació concreta, alguna situació concreta, que seria que la figura de l'autònom..., el salari i el benefici de vegades..., no es poden confondre, perquè en el cas de l'autònom no tot el benefici –per entendre'ns, i per dir-ho d'una manera molt *casual*– va a la butxaca de l'autònom: n'hi ha una part que es reinverteix en el negoci, que es deixa per finançar el negoci, etcètera. Per tant, caldria articular un sistema, un sistema que sigui més just però que tampoc no faci que el fet d'anar per aquesta línia comporti que tot es consideri com a salari, quan..., probablement hi haurem de fer alguna distinció concreta.

Més elements. El període de càlcul per determinar la pensió: seria, en la mateixa línia que estic comentant actualment, igualar els criteris amb el règim general. Hem d'integrar els règims. I, per tant, amb les correccions necessàries que ja he posat de manifest, doncs, semblaria més just valorar tota la vida laboral.

Prestacions: hauríem d'intentar que les prestacions siguin les mateixes que les del règim general, evidentment.

Cessament en l'activitat: potenciar la protecció al desocupat en els mateixos termes que el règim general. És a dir, avui nosaltres entenem que hi ha prou mitjans perquè es controli aquesta situació. Els autònoms, com bé sabeu molts de vosaltres, i com em manifesten a mi molts autònoms de les entitats, tenen la impressió sempre de que són com..., o sigui, tenen una presumpció de culpabilitat, no?, una presumpció de discriminació, de culpabilitat. Llavors, clar, tot això s'hauria de... Jo crec que amb aquestes propostes que estic posant aquí sobre la taula tot això estaria resolt, però actualment tenim aquesta problemàtica, que jo crec que és especialment rellevant, i ara us explicaré alguna dada concreta en què veureu que realment és així.

Bonificacions i reduccions: aquesta és una..., anava a dir «una bona pregunta», però bé..., *ya me la digo yo mismo*, eh? (*L'orador riu.*) Bonificacions i reduccions. Clar, tothom em pregunta: és necessari, és convenient, que hi hagin reduccions i bonificacions i tal? A veure, des de Foment del Treball sempre hem dit que hem estat partidaris de suprimir qualsevol tipus de bonificació i de subvenció a la contractació. Per què? No la totalitat, d'acord?, sempre deixo un marge. Poden haver-hi col·lectius molt concrets –molt concrets– en què potser sí que té un sentit, però són excepcionals i molt concrets. S'haurien de valorar i s'haurien treballar conjuntament: col·lectius de discapacitats o..., bé, diferents col·lectius que tinguin més dificultats d'accés al mercat laboral, d'acord? Potser aquí sí que té un sentit, que tinguem unes bonificacions, unes subvencions –no ho sé, valorem la via més adequada–, però, a nivell dels autònoms, jo insisteixo en el que nosaltres sempre hem dit des de Foment: jo crec que la solució no és tenir tarifes planes per a tothom, intentar bonificar o subvencionar molts col·lectius, sinó que aquí el millor seria una reducció lineal de les cotitzacions empresarials a la seguretat social i no entrar en això. Per què? Perquè això pot ser –torno al que deia anteriorment– un greuge comparatiu respecte a aquelles empreses que potser fa molt de temps que tenen persones..., i donat que ara tenim aquí una sèrie de tarifes planes per a determinats col·lectius, etcètera..., doncs les tindran, aquestes bonificacions o subvencions, algunes empreses concretes, i al-

tres, que estan en competència amb aquestes altres empreses, tenen una bonificació i una subvenció que..., per tant, es tracta d'una competència deslleial absolutament.

Per tant, jo el que intentaria fer, en aquesta línia, és el que sempre hem dit des de Foment: intentem fer una reducció lineal de cotitzacions, si es veu que és adequada, i no tant una sèrie de subvencions o bonificacions a determinats col·lectius, que, en definitiva, poden generar aquest greuge comparatiu i aquesta competència deslleial a altres empreses, eh?

Cotització a temps parcial: imprescindible. Entenem que és una flexibilitat imprescindible.

Trades: ja ho ha comentat el senyor Santana. En la mateixa línia, absolutament d'acord.

Falsos autònoms: també ho hem comentat.

Relleu generacional: s'ha de seguir facilitant. Això és molt molt molt important. S'ha demostrat que les mesures encaminades a facilitar laboralment i fiscalment aquest relleu són efectives i permeten preservar negocis que, si no, es tancarrien.

Aquí també entràriem –ja per manca de temps no hi entro– en el tema de la segona oportunitat. Jo crec que en aquesta comissió el tema de la segona oportunitat és molt important que aparegui, que es treballi de la manera més àmplia possible.

Plataformes i economia digital: al darrere sempre hi han persones i sempre s'ha de cotitzar, evidentment. Jo he fet un llibre per a la Universitat de Barcelona, que si voleu us puc facilitar, sobretot una part..., més o menys, diguem-ne, la conclusió seria: aprofitem per fer una proposta equilibrada que amb aquestes... És a dir, jo el que no faria és que, amb les noves plataformes, la nova economia, no anem en la línia –que per mi és un retrocés–..., que seria de sobre costos laborals, que seria de càrregues administratives, que seria de rigideses. Intentem aprofitar aquesta experiència, aquesta novetat de les noves plataformes i la nova economia col·laborativa per fer una proposta equilibrada, és a dir, que tothom hagi, evidentment, de sufragar la part que li toca, però aprofitem per anar en aquesta línia de flexibilitat que des de la part empresarial –evidentment, subjectiva– entenem que tenim moltes mancances en les nostres relacions laborals i sobre costos laborals.

Bé, tenia aquí..., si em deixes només un minut... (*Veus de fons.*) Bé, hi han tota una sèrie de propostes també per la part de diferents organitzacions d'autònoms, que ara no hi entrarem al detall per manca de temps, però que van en aquesta línia que havia comentat anteriorment.

Ja he dit que la meua proposta fonamental és que estem en contra de les subvencions i bonificacions tant en el règim general com en el tema d'autònoms. Hi han tota una sèrie de propostes concretes, doncs, per exemple, per a estudiants menors de vint-i-cinc anys, per a autònoms amb ingressos inferiors al salari mínim interprofessional, o sigui, també... Clar, si fem aquesta vinculació a partir d'ara amb els ingressos reals que tenen els autònoms, segurament també haurem..., o sigui, anirà en positiu per a tots aquells autònoms o societaris, etcètera, que tenen una percepció molt superior a l'actual, i, per tant, això repercutirà molt positivament en els ingressos de les arques públiques, però també en el mateix sentit s'ha de valorar qui està per sota, per exemple, del salari mínim, o determinats mesos..., en quina situació concreta o conjuntural, potser no haurien de cotitzar, no?, per intentar evitar que tanqui el negoci, no?

Per tant, bé, tinc aquí tota una sèrie de propostes que si voleu..., ara, com que no tinc temps, no les poso sobre la taula, perquè estariem aquí uns quants minuts més, però sí que puc enviar-les, si li sembla bé al president, perquè tinguin totes aquests propostes concretes, eh?, per a determinats col·lectius, amb aquestes tarifes planes o propostes de bonificacions o subvencions.

Doncs gràcies, president.

El president

A vostè, senyor Ibars. Comencem el torn dels grups parlamentaris. Són les onze i deu. Jo els pregaria que fessin preguntes, coses que... –en definitiva, fins allà on puguin, no opinin, sinó que això ho guardem per a les conclusions–, preguntes, etcètera, per donar temps a que puguin respondre els compareixents. Per quina raó? Perquè a les dotze el president del Parlament ha convocat a tothom a l'entrada del Parlament per fer un minut de silenci pels atemptats de Nova Zelanda. Per tant, sí o sí, com a mínim aquestes primeres compareixences les hem d'acabar abans de les dotze per suspendre la sessió uns breus minuts per poder assistir al minut de silenci. D'acord? (*Pausa.*)

Doncs la senyora Carmen de Rivera, de Ciutadans, té la paraula en primer lloc. Li prego que, si pot ser, no esgoti més de cinc minuts. Gràcies.

Carmen de Rivera i Pla

Gràcies, president. Ho intentaré. A ver, en primer lugar, agradecer la comparecencia de los dos ponentes de esta mañana. Creo que es un lujo en esta comisión, donde intentamos buscar soluciones realmente para los autónomos, porque efectivamente lo tienen muy complicado, y no hay más que ver las soluciones que se aportan tanto desde el Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya como las que se han apuntado aquí por parte del señor Ibars, desde Fomento.

Como tengo la presión esta de los cinco minutos, yo quisiera decirle al señor Santana... Dice: «Reformular la Ley de prestación de cese de actividad.» ¿En qué sentido habría que reformularla? Porque yo lo que he visto es que una gran cantidad de las denegaciones son por no acreditar efectivamente el cese de la actividad. Supongo que será en esta línea, porque hay mucha gente que a veces se da de baja y tiene pendiente de cobrar cosas. Entonces, se quieren dar de baja y tienen pendientes..., muchos autónomos, y precisan estar dados de alta para poder cobrar estas facturas pendientes.

Y, en cuanto a lo que nos ha explicado hoy, las líneas que ha trazado el señor Ibars, en la yo me quedo..., que más que bonificaciones a los autónomos hay que insistir en bajar las tarifas, que esto ayudaría realmente –bueno, también lo ha dicho el señor Santana, pero más concretamente el señor Ibars.

Y yo le quería preguntar al señor Ibars, también como representante de Fomento, cómo creen que afecta la morosidad a los autónomos y cómo vería una propuesta de ley de refuerzo de la lucha contra la morosidad en las operaciones comerciales, porque este es uno de los grandes problemas que tienen los autónomos, sobre todo aquellos autónomos que trabajan en subcontratas, porque al final muchas de las grandes subcontrataciones las terminan haciendo los autónomos. Entonces, cómo vería esto.

Nada más. Y muchas gracias.

El president

Gracias, señora De Rivera. (*Veus de fons.*) Farem les intervencions i després... Pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el senyor Pol Gibert.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, president. Intentarem acotar-nos als cinc minuts. No sé si podré evitar fer alguna reflexió, però, bé, intentarem acotar-nos als cinc minuts, que és el que el president ens demana per sobre de tot.

Bé, com deia la diputada De Rivera, evidentment, agrair la compareixença dels dos, perquè crec que il·lustra molt bé tant la posició de Foment com la del CTEESC. I, en aquest cas, també al CTEESC agrair-li la quantitat de dades que ens ha aportat, deduïdes de la seva memòria, sempre llegida per aquesta comissió, diguem-ne, com a referent del que representa també el CTEESC, amb la qual cosa és una font d'informació molt valuosa, no?

Dit això, sí que crida l'atenció, com ha dit també la diputada De Rivera, el nombre de rebuig que té el cessament d'activitat quan es demana la prestació. Això m'ha cridat molt l'atenció. I, de fet, li volia apuntar, acompanyant també el que ha dit el senyor Santana sobre l'organisme que estava creant el reglament que estava desenvolupant..., intentar mediar o intentar buscar solucions a per què passava això, no? Vostè ho comentava. I, de fet, sí que és veritat que hi ha un esborrany de reglament, que ja està pendent d'aprovació, no és definitiu encara, però està, diguem-ne, a les vies de sortir, i, per tant, en breus..., esperem que en setmanes o quan hi hagi eleccions, a la tornada, diguem-ne, tinguem ja aquest organisme funcionant, que pot anar avaluant per què passa això. Jo crec que és important focalitzar aquí, perquè tenint una gran pèrdua de possibles solucions en aquest problema..., per la qual cosa em sembla important incidir-hi, no?

També vostè feia una reflexió interessant, que era el tema de com relacionem Garantia Juvenil amb autònoms, no? Aquest tema ha sortit al Parlament alguna vegada, com també els programes. Hi ha hagut alguna proposta –ara parlo de memòria– d'intentar vehicular o derivar, diguem-ne, accions creuades entre ambdós col·lectius, però no em consta que hi hagi hagut gaire èxit. Per això li comentaria si hi ha alguna proposta, si hi ha alguna experiència que es pugui treballar en aquest sentit, i com vostès ho pensen des del CTEC, no?

També li volia demanar una avaluació als dos compareixents sobre el programa «Consolida't», perquè és del poc que ha sortit a flote, no?, en el tema de programes per a autònoms. Entenc que no aborda tant el tema del finançament però sí el de la formació i l'assessorament, i també és important. També m'agradaria saber-ne la seva opinió.

I també m'ha cridat l'atenció que es comentava, des del CTEC, que no hi havia dades sobre transformació de contractes d'autònoms en treball per compte d'altri, no? Aquesta transformació que hi ha de contractes que es fa d'autònoms després de l'acció de la inspecció, diguem-ne, i passen a contractes per compte d'altri tant des del Govern de l'Estat com des de Catalunya en aquest sentit, i, per tant, és important tenir les dades de com afecta això. Voldria saber si en sap alguna cosa més o si no hi ha dades des del 2017, diguem-ne, o si actualment hi ha alguna cosa més.

Evidentment, celebrar que puguem –esperem– en breu tirar endavant el Consell del Treball Autònom de Catalunya. Aquest Parlament ho ha demanat –no ho sé...– desenes de vegades, perquè, si no hi ha l'organisme oficial, costa molt tirar endavant alguna mesura. I, per tant, jo crec que és de celebrar.

I, per últim, al senyor Ibars, permeti'm una reflexió que, evidentment, és des d'un punt de vista, diguem-ne, diferent, no? Vostè comentava, i amb tota la raó des del punt de vista de Foment, que la pujada salarial afectava, evidentment, en un context que vostè relatava –i és així– de taxes d'atur estructural o de *nubarrones en el horizonte* econòmics. I, per tant, que una pujada salarial entenc referida a l'SMI, en aquest cas, no?, podia afectar en aquest sentit. Però cal mirar a l'altra banda, també, de la truita; en aquest cas, també tenim taxes de la seguretat social molt elevades, pobresa infantil molt elevada, amb la qual cosa jo crec que un salari mínim de nou-cents euros no és ni molt menys cap cosa fora de lloc, i més quan la Carta social europea ho demana, amb la qual cosa jo crec que estem en un punt d'equilibri bastant bo.

I també recordar que el creixement empresarial ha crescut els últims anys el doble que el salarial, la qual cosa també és important tenir-la en compte quan fem segons quines anàlisis i volem aportar solucions en aquests temes.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Gibert. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. La senyora Yolanda López té la paraula.

Yolanda López Fernández

Moltes gràcies, president. Abans de res, doncs, saludar el senyor Santana i el senyor Ibars i agrair-los la seva presència aquí. Seré molt breu. Bueno, creo que todos hemos constatado lo que venimos constatando, ¿no?, en esta comisión, y vamos viendo que hay problemas en los que todos los ponentes que van viniendo coinciden.

Me han llamado mucho la atención los datos del aumento..., de que cada vez hay muchos más autónomos y, en cambio, las inspecciones de trabajo van a la baja. Es verdad que estuvo aquí la señora Bataller, la directora general, y dijo que era por la falta de recursos de la inspección de trabajo.

También quiero decir que hablamos muchas veces..., y hablando del 89 por ciento este de que en la Ley de la segunda oportunidad era falta de..., bueno, de no presentar bien toda la documentación que se les pedía, ¿no?, para la Ley de la segunda oportunidad. Era así, que lo ha comentado también la compañera, que era el no presentar bien... (*Veus de fons.*) Sí, del cese de actividad, esto –es verdad, del cese de actividad.

También es que yo creo que se ha fomentado mucho la emprendeduría en los tiempos de crisis como una solución, bueno, al encontrar trabajo, y yo creo a lo mejor no se ha hecho con la información y la formación que necesitaban. Y es verdad que hay un desequilibrio, y por eso creo..., porque lo estamos viendo, ¿eh?, constantemente, es decir, gente que se hace autónomo, emprende un negocio y le dura cinco meses, seis meses, perdiendo..., y la frustración que eso conlleva.

Nada más. Les iba a pedir que nos enviaran tanto el informe que tenía como el powerpoint para estudiarlos mejor. Y he tomado nota del diseño de la creación de la encuesta específica del *treball* autónomo, que me parece muy interesante, y a ver si podemos desde aquí tomar alguna iniciativa para que se haga.

Muchísimas gracias.

El president

Gràcies a vostè, senyora López. Del Subgrup Parlamentari de la CUP i del Subgrup Parlamentari del Partit Popular no hi ha cap representant. Per tant, passem a la senyora Eva Baró, del Grup Republicà.

Eva Baró Ramos

Gràcies, president. Intentaré ser breu i intentaré anar al gra. Començaré, com no pot ser d'una altra manera, doncs, agraint la compareixença al senyor Santana i al senyor Ibars, per dos motius, principalment. U, per la ciència posada, que és quelcom que sempre agraim especialment; és a dir, les intuïcions i l'expertesa estan molt bé, però poder-ho objectivar i poder-ho aterrar amb indicadors i amb ciència, no?, amb recopilació de dades i amb interpretacions de dades, doncs, sempre és important, i no és tan freqüent com potser seria desitjable.

I la segona raó és perquè, a més a més, si això prové del consell, no?, del CTESC, que d'alguna forma aglutina els principals agents o bona part dels principals agents que estan implicats de forma més directa o indirecta en l'àmbit que ens ocupa ara mateix, que és la situació del treball autònom, doncs, això encara li dona un valor afegit. Perquè sens dubte és una mirada que ens interpella directament i que sobretot ens guia. I, per tant, jo crec que des del Parlament, i en la mesura que puguem, ens hem de poder deixar guiar, doncs, per aquestes aportacions i per aquestes mirades, no?

Faria algunes reflexions addicionals que convertiré en preguntes per poder seguir les indicacions, doncs, del president. Jo tinc la sensació que tot el que ens heu anat explicant són mesures llargament reivindicades. Jo no puc parlar des d'una llarga experiència parlamentària, però sí com a autònoma. Ho vaig ser durant deu anys, i tot allò que d'alguna forma heu anat explicant en alguns casos sorprèn que encara s'estigui reivindicant, i genera una sensació bastant de frustració, no?

Per exemple, parlàveu de tot el que seria la simplificació administrativa i la finestra única empresarial. I recordo aquella sensació d'estar en una gimcana perma-

nent administrativa cada cop, doncs, que haves de fer algun tipus de gestió; aquella sensació de pèrdua de temps i d'incomprensió per part de la finestreta o del funcionari o de la funcionària de torn que t'estava atenent.

Llavors, aquí arrencaria una primera pregunta, que és quina és la situació ara mateix a Barcelona, perquè tot i que el 97 per cent d'ajuntaments estan adherits a la finestreta única, com molt bé dèieu, en realitat hi ha un 25 pràcticament de la població entenc..., bé, població empresarial o no empresarial, és a dir, que interactua d'alguna forma amb l'Administració que encara no pot gaudir o treure partit del fet d'aquest esforç que està fent l'Administració, doncs, d'unificar finestreta. Per tant, quina és la situació a Barcelona mateix i quines previsions hi ha, si és que n'hi ha alguna.

Després, recordo també aquella sensació de que l'aportació econòmica que fas a l'hora de cotitzar..., que segurament des d'una òptica més macro és molt menor, però a títol individual és molt substancial, i el retorn en qualitat de prestacions..., ho veus molt descompensat. És a dir, allò que tu aportes per a tu té molt de valor, perquè et costa un esforç considerable, i allò que reps de l'Administració, doncs..., pot ser una percepció subjectiva, però crec que és bastant compartida, sobretot si tenim en compte, no?, aquesta xifra que donàveu, que pràcticament el 86 per cent d'autònoms cotitzen a la mínima, rotllo: «El mínim, que no sigui dit, perquè és el que cal, i després ja em buscaré la vida.» Vuitanta-cinc per cent; clar, és que és demolidor. Per tant, com ho podem combatre, i fins a quin punt aquesta xifra, aquest percentatge, respondria o podria respondre a aquest plantejament.

I vaig acabant. Jo us demanaria: si haguéssiu d'escollir tres mesures per les quals apostar o tres iniciatives que puguem fer des del Parlament, de les moltes que segurament teniu al cap, quines serien aquestes tres i per on convindria començar a treballar.

I acabaria també fent una quarta pregunta relacionada amb el finançament, no? Definíeu deu mesures. Més o menys, en la mesura que les puc comprendre totes, doncs, les comparteixo, però n'hi ha una que per mi era la més important en aquell moment, que era com accedeixo a tota la informació de tots els esforços que es fan des de diferents àmbits per poder accedir al finançament, on vaig per saber que hi ha tot això que ofereix i tot això que s'està treballant, on vaig per poder seguir, eh?..., perquè algun assessor o assessora em pugui dir: «Mira, donada la teva situació, ves per aquí, ves per allà, després això altre, oblida't d'això d'aquí», etcètera. Per tant, sense una informació, sense poder prendre decisions amb el màxim rigor possible, tota la resta d'esforços potser tenen una mica el risc de no ser prou eficients o prou eficaços, no?

I seguiria, però ja ho deixo aquí. Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora Baró. I ara és el torn del senyor Eusebi Campdepadrós, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Eusebi Campdepadrós i Pucurull

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor Ibars i senyor Santana, doncs, per part de Foment i del Consell de Treball. Agrair-los, i molt, la seva intervenció, perquè, a més a més de fer una radiografia dels problemes, ha vingut acompanyada de tot un estol de propostes. Felicitar-los també per l'acord del qual ens ha donat coneixement el senyor Santana; per tant, ens afegim a les felicitacions.

En primer lloc, potser la primera observació seria que han parlat d'autònoms tota l'estona com un col·lectiu únic, i sabem que no és un col·lectiu únic, sinó que hi ha molta diferenciació. Sí que ha sortit de referència el tema dels autònoms societaris, que té un tractament completament a banda. Per tant, els agrairia, en la mesura que disposem de temps i que el president ens deixi, una mica més de desenvolupament de la seva opinió sobre la situació dels autònoms societaris, si caldria alguna mesura específicament amb relació a això.

Constatem que, efectivament, la baixa cotització mínima que fan el 85 per cent dels autònoms va lligada probablement a un sector especial d'autònoms, que són els autònoms –per dir-ho així– reals, que probablement tenen ja sobrades dificultats econòmiques per anar sobrevivint cada dia, juntament amb la desconfiança en el sistema. I precisament la baixa cotització, que genera després lògicament la corresponent baixa prestació..., és el peix que es mossega la cua i genera aquesta desconfiança en el sistema. Des d'aquest punt de vista, sí que veuríem bé la tendència aquesta que s'ha dibuixat, d'anar cap a una homogeneïtzació dels règims per la via de la cotització lligada al benefici, que probablement també ens solucionaria el tema del temps parcial: des del moment que la lligues amb el benefici ja la qüestió de plantejar-se ser autònom a temps parcial o no probablement seria innecessària.

Com que el president ens ha demanat preguntes concretes, a banda de la que ja els he fet, i lligat també amb el tema de la cotització lligada al benefici –i això també va lligat al tema d'autònoms, i no ho han tocat cap dels dos–..., com valoren el règim de mòduls, perquè és on hi ha una incidència directa en aquesta cotització. Que el règim de mòduls sabem que, fiscalment, tal com actua, pot no tenir una relació directa amb el benefici real de l'empresa.

I, per últim, com valoren la coexistència que també hi ha actualment..., perquè una gran quantitat d'autònoms són professionals, i encara coexisteix amb la possibilitat de tria entre la cotització per la mútua professional i la d'autònoms, que dona també lloc també a prestacions molt dispars. I si també tindrien alguna proposta en aquest sentit.

I remarcar, per últim, una constatació i una sorpresa amb relació a la disminució del nivell d'inspeccions. Entenem que això només suposa un nivell superior de frau que ells també han constatat.

I, per últim, amb relació a la disminució de costos, efectivament, les empreses han de tenir el menor cost possible, però no pot venir per la via salarial. Si persistim en uns salaris baixos, que redunden també en unes cotitzacions baixes, estem encallats en aquest sistema –per dir-ho així– de societat de *low cost* que només acaba fent que uns anem escanyant els altres, i persisteix la situació de precarietat general per a la societat. Per tant, crec en la qüestió de retribucions justes, per una banda, a nivell professional, però persistir en una política de contenció salarial és una mala política a llarg termini de cara a la pervivència del sistema.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a tots els grups parlamentaris. I ara donem la paraula als compareixents –si volen, pel mateix ordre en què han intervingut. Donada l'hora que és, als deu minuts, si no han acabat, jo els avisaré perquè en un, màxim dos, acabin, i així podran intervenir els dos i acabar una miqueta abans de les dotze.

Gràcies. Senyor Santana...

El director del Gabinet Econòmic del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

President, em sento directament interpellat... (*L'orador riu.*) Gràcies, senyor president. Intentaré correspondre a la generositat prèvia i ser més breu fins i tot dels deu minuts. Mirin, si em deixo alguna qüestió, m'ho recorden, si són tan amables, perquè no voldria cometre el greuge d'oblidar re del que hem comentat, i em pot passar.

Però mirin..., senyora De Rivera –començant per ordre–, prestació de cessament d'activitat. Si no responc adequadament, m'ho recorda, perquè ho he anat anotant, però..., si és tan amable, li prego que, si no està satisfeta amb la resposta, m'ho demani. Miri, el problema de la prestació de cessament d'activitat –fa escassos tres mesos que s'ha reformulat o s'ha reformat en aquest darrer decret llei– és que bàsicament l'autònom havia de cotitzar dotze mesos justificant pèrdues per cobrar-ne

dos. Vull dir, havia d'estar pagant la prestació, diguem-ho així... «Si vols tenir dret a acollir-te a la prestació de cessament d'activitat has d'estar cotitzant mínim dotze mesos», i n'acabaves tenint dos de prestació, abans d'aquesta reforma; és que no et sortia a compte. Sovint, quan aquestes persones s'assessoraven, se'ls estava recomanant directament que no. I posteriorment, a més a més..., no és que s'acrediti malament; és que és tan costós, acreditar això, que al final a la gent no li surt a compte. Per tant, des d'aquest punt de vista, és una prestació, hi insisteixo, poc eficient.

A l'autònom se l'ha de protegir, creiem. És a dir, se'ns ha demanat –i no em vull avançar en les respostes– triar tres mesures. Ho estic pensant sobre la marxa, perquè... Sí que els vull dir que, d'alguna manera, estic afitat per les qüestions que ha opinat el Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, i jo vinc aquí a transmetre aquesta opinió; per tant, en puritat no hauria, tot i que el cos sovint t'ho demana..., però com que vinc aquí en qualitat del que vinc, m'he d'autocensurar i no puc respondre a determinades qüestions en què no ha opinat el consell. Potser el president del nostre organisme tindria més marge de maniobra, no ho sé. Jo tinc el que tinc.

Però estava pensant sobre la marxa, i ara ho acabaré de pensar, que m'agradaria triar-ne una en cada fase. L'hem de protegir des de l'inici fins al final. Per tant, el final és el cessament d'activitat. Hem de preveure que... Mirin, vull dir, com en tot a la vida, sempre hem d'esperar el millor, però hem d'estar preparats per al pitjor. Per tant, també hauríem de ser curosos i prestar més atenció a la fase en la que eventualment el projecte empresarial d'aquesta persona pugui no arribar a bon port i se l'hagi de protegir, també, i pugui tornar a emprendre amb garanties d'èxit. És a dir, que no sigui una llosa, que el fracàs t'estigmatitzi o et faci que agafis por i no pugis tornar a emprendre. Però, bé, no em vull avançar.

Per tant, miri, és que hem de reformular la prestació de cessament d'activitat. I, hi insisteixo, atesa la reforma que es va produir a finals de l'any passat, el mes de desembre, via reial decret, que ja he comentat i no m'hi estendré més, el fet és que hauria de valorar –encara no ho he fet, per raons òbvies de temps– aquesta reforma. Però permetin-me dir-los que, en essència, i a l'espera de que l'organisme que els he anunciat que està pendent de la redacció del reglament intern per activar-se i valorar on hi ha el quid de la qüestió, i és per què s'està rebutjant un índex tan alt de sol·licituds, doncs, hem de veure com funciona, d'acord?

Senyor Pol Gibert, també em demanava per la prestació de cessament d'activitat. La línia de resposta és la mateixa. Permeti'm que no vagi més enllà, per raons que ja he comentat. Si volen, quan acabem els puc acabar d'explicar qüestions més específiques que ara aquí no puc dir, però aniria per aquí, la qüestió.

Garantia Juvenil? Miri, el CTESC no s'ha pronunciat sobre cap línia de proposta específica. De fet, no sé el CTESC, però jo em conformaria que... Aviam, els menors de trenta anys sí que tenen una via d'accés. Ara, el que no tenim en aquests moments és la possibilitat de que un autònom contracti un jove en el marc del programa Garantia Juvenil. Bé, ens agradaria que es reactivés, és l'únic que li puc dir. I, en qualsevol cas, en cas que no sigui així, ens preguntem què se n'ha fet dels fons, és a dir, per què no han revertit o per què no reverteixen en programes assimilables o similars en matèria de treball autònom. Però, malauradament, no li puc donar cap mesura específica. Hi insisteixo, m'agradaria, i li'n podria donar alguna, però no seria opinió del CTESC, i no estic autoritzat, des d'aquest punt de vista, a fer-ho en aquests moments.

El programa «Consolida't»: està molt bé, vull dir, està afitat a la formació. El CTESC no s'ha pronunciat, no ha fet una diagnosi específica i privativa del programa «Consolida't». Bé, jo els podria dir que, tot i ser molt digne, s'hauria de complementar –opinió personal, en aquest cas, eh?–, però no voldria anar més enllà. I, bé, el problema és, sovint, fer una diagnosi adequada de la formació necessària i que arribi a qui ha d'arribar, i això, malauradament, sembla que no sempre és així.

Dades de la inspecció de treball sobre reconversió de falsos autònoms en contractes laborals, crec que també ha comentat. No en tinc les dades. Les he demanat, però no les tinc. No li puc dir una altra cosa. Vull dir... Potser és millor que ho preguntin directament a la inspecció de treball. Els ho dic perquè és que, a més, ho he demanat molt recentment. No en tinc les dades. No ho sé, per què. No voldria, hi insisteixo, anar més enllà.

Senyora López, crec que també preguntava pel cessament d'activitat. També, és que la resposta va en la mateixa línia: la prestació està concebuda com està concebuda. Hi insisteixo, ho valorarem en el seu moment, aviat, perquè estem en ple exercici d'elaboració de la memòria corresponent a aquest any, i no em voldria avançar amb les conclusions, que, hi insisteixo, no soc jo qui decideix, des d'aquest punt de vista.

Simplificació administrativa, se'ns preguntava des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Miri, tampoc tenim una resposta a la pregunta directament formulada, aquesta resposta, pel CTESC. Jo l'únic que li puc dir és que em consta, per vies indirectes, que s'està fent un esforç des de l'Ajuntament de Barcelona... Clar, 1.600.000 habitants..., s'està fent un esforç. Bé, esperem que hi sigui. Però, evidentment, és una trava inicial molt significativa per a les persones que volen emprendre; no només per a les persones que volen començar o volen encetar un projecte empresarial de bell nou, sinó per a les persones que en el seu dia a dia han de fer front a l'activitat.

A més a més, el fet que hi sigui Barcelona o que no hi sigui depassa la rellevància d'1.600.000 persones que cobreix aquesta demarcació territorial, per les connotacions que té i per les implicacions que pot tenir la mateixa finestreta única empresarial en matèria de funcionament. Això tampoc ho ha diagnosticat, el CTESC. Perdonin-me, però és que estic a cavall entre..., amb diversos barrets, i sovint és difícil..., perquè, en definitiva, no vull atribuir al CTESC coses que no ha opinat, per raons òbvies. Saben vostès de la complexitat de la composició de l'organisme, i, per tant, s'ha de ser especialment curós i preservar els equilibris i els acords que prenen per unanimitat les parts, i, per tant, no voldria emetre cap judici de valor que pogués violentar, d'alguna manera, aquesta capacitat de consens que els agents, de manera exquisidament generosa, han demostrat els darrers anys, i que és, de fet, un exemple envejable per a altres organismes on no fem concertació directament; això ho vam perdre fa uns anys amb la reforma de la Llei del CTESC, però en la mesura del possible ho intentem.

Se'ns preguntava també, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, com podem combatre el fet que un percentatge escandalosament elevat dels autònoms cotitzin per la base mínima. Igualment: vull dir, la conclusió que tenen és la que els he mostrat. Però miri, fent un esforç, i amb l'esperança de no creuar cap línia increuable, això és economia, al final; per tant... Això no ho ha opinat el CTESC, però crec que hi ha una qüestió fonamental i que sovint s'oblida, i és que crec –opinió personal– que no és adequat tractar el mercat de treball i específicament el col·lectiu dels treballadors autònoms, que és el que ens ocupa en aquesta comissió, com si fos un compartiment estanc, perquè no ho és. Al final, això és activitat econòmica. Al final, això vol dir que depèn..., sovint ens fixem de manera privativa en qüestions específiques, en aquest cas del treball autònom, i la cosa és molt més complexa i molt més seriosa.

Al final, si l'activitat econòmica funciona adequadament, els autònoms també tindran menys problemes. No oblidin –això és important– que el nostre sistema productiu, que és la concatenació d'una gran quantitat de processos productius, en aquest país, continua sent, malauradament, malgrat la darrera greu recessió econòmica que hem viscut..., continua estant bastant exposat, no és gens immune als canvis de cicle. Quan torni a canviar el cicle econòmic, els autònoms seran dels primers col·lectius que ho patiran. Dins dels assalariats –ho saben vostès perfectament–, el treball temporal... Recordin –faig memòria, no em voldria equivocar–: l'any 2009, només el primer trimestre del 2009, en aquest país –d'Espanya parlo ara, concreta-

ment, perquè tinguin una magnitud de la situació—, només el primer trimestre es van perdre més d'1 milió de llocs de treball. La situació no ha canviat substancialment.

Per què els ho dic? Hem de fer una lectura de la problemàtica dels autònoms tal que intentem que se'ls protegeixi en totes les fases del cicle de vida de la seva activitat, i pensant, com deia anteriorment, que hem d'esperar el millor, però també que hem d'estar preparats per al pitjor. I per què ho dic? Mirin, sense anar més lluny, la setmana passada saben vostès que... (*veus de fons*) —sí, dos minuts, acabo—, saben vostès que bona part de les eines de política econòmica les hem perdudes, vull dir, no podem fer política monetària. La setmana passada el senyor Draghi, governador del Banc Central Europeu, va anunciar —els ho dic perquè és molt significatiu— una mesura a la que estem acostumats, i és la d'introduir novament grans estímuls monetaris en la nostra economia. Miri, no és la meva feina, però és que em toca el cor, de debò: crec que aquesta mesura no serà efectiva, i denota la desesperació del senyor Draghi i la desesperació de tots els bancs centrals de les economies avançades.

Per què els ho dic? Si alguna cosa hi ha en aquests moments, per exemple, a les economies europees —perquè parlem del Banc Central Europeu—, és excés de liquiditat. Estem en un escenari de reducció de la propensió a invertir, perquè, Javier, els empresaris sovint em diuen que no troben projectes rendibles per fer front a aquesta situació, però, alhora, en una situació d'augment de la propensió a estalviar. En conseqüència, mirin, els bancs europeus..., en dipòsits del Banc Central Europeu, en aquests moments..., tenen dipòsits per una quantitat equivalent al 17 per cent del PIB europeu, molt per sobre de les necessitats per cobrir els coeficients de caixa pertinents i reglamentàriament establerts. Per tant, la mesura del senyor Draghi no tindrà cap efecte, i tornarem a tenir un problema.

I acabo, senyor president. De què depenem? De que la Xina reactivi la situació. El mes de gener hi va haver unes quantitats ingents de liquiditat de crèdit, d'augment del crèdit, a la Xina; el mes de febrer s'ha reduït substancialment.

I, per últim, autònoms societaris. No els puc avançar cap mesura, però justament és una cosa que, si no l'hagués preguntat, senyor Campdepadrós, l'hagués comentat igualment, perquè, miri, en aquests moments..., fruit dels debats que hem tingut no l'any passat, sinó els darrers anys, en l'elaboració d'aquest informe de treball autònom, se'ns va plantejar la necessitat, justament, d'elaborar un informe privatiu específic sobre el treball autònom de caràcter col·lectiu. I li puc dir, en aquests moments, que, bé, estem desenvolupant aquest informe, està en un estat avançat, i hi haurà propostes que de ben segur els resultaran d'interès per la rellevància que tenen. Aquesta mateixa pregunta ens la vam fer nosaltres i és fruit d'això, d'aquesta necessitat que dediquem un estudi monogràfic específic a això.

Gràcies. I perdó per si...

El president

Gràcies, senyor Santana. Senyor Ibars?

Javier Ibars Álvaro

Doncs molt bé. Gràcies, Santana, perquè ha resolt moltes dades de les preguntes, per tant, puc anar més ràpid. La primera pregunta, que era de la senyora Carmen de Rivera... En el capítol fiscal, el Grup Parlamentari de Ciutadans... —i, a més, és un tema que tenia apuntat aquí, perquè ho vam treballar conjuntament, en el seu moment, em refereixo amb la CEOE—..., es va presentar una proposició de llei de reforç de lluita contra la morositat, perquè per nosaltres és un element absolutament cabdal i fonamental, que va ser recolzada i presa en consideració per la resta de grups parlamentaris.

Bé, aquesta norma establia un règim sancionador precisament per evitar que en un futur es donessin aquestes situacions abusives. Malauradament, doncs, no ha estat possible avançar en aquesta tramitació parlamentària. L'any 2019 s'ha vist interrompuda també la seva tramitació, que està pendent, per la dissolució de les cambres

i la convocatòria d'eleccions. I, per tant, des de l'organització d'empresaris i autònoms no només hem traslladat que aquestes propostes i aquestes esmenes i observacions..., hem d'insistir en aquestes perquè entenem que són molt importants i molt cabdals, i, per tant... O sigui, bàsicament, jo crec que l'objectiu que hem de tenir tots és tolerància zero amb la morositat, que afecta d'una manera tan greu els autònoms.

El representant del PSC, el senyor Gibert..., doncs, bé, el rebuig de la prestació de cessament d'activitat? Jo realment he intentat que m'expliquin aquest 50 per cent de rebuig, que no passa en l'àmbit dels treballadors per compte aliè, que evidentment és un sistema molt diferent. Ho he intentat explicar i, sincerament, a mi el que m'expliquen les diferents organitzacions d'autònoms és que tenen –i no sé si realment és així o no, eh?, però...– aquesta presumpció de culpabilitat que fa que els demanin més documents, que no es creguin la situació que es planteja, que es posi en consideració el fet de que aquesta prestació pot estar al mateix temps vinculada a que el mateix autònom continua treballant i percebent ingressos de manera illegal o en negre, etcètera. Jo crec que directament ha de venir d'aquí, perquè, si no, no ho acabo d'entendre. És a dir, si és una normativa que està molt clara i simplement tu fas la sol·licitud, igual que passa amb el règim de treballadors per compte aliè, no acabo d'entendre per quin motiu es deneguen el 50 per cent d'aquests supòsits.

Però bé, insisteixo en el meu plantejament inicial: si anéssim a aquesta integració dels treballadors autònoms del RETA en el règim de treballadors per compte aliè, entenc que tot això estaria absolutament –absolutament– resolt, i no hi hauria cap problema en aquesta línia.

També feia un comentari sobre el tema de l'increment del salari mínim interprofessional. Això ho vull deixar claríssim, perquè des de Foment del Treball, nosaltres, el que hem manifestat en el seu moment és que hem fet una anàlisi de tota la negociació col·lectiva sectorial d'aplicació a Catalunya –és a dir, tant convenis col·lectius sectorials estatals com autonòmics, provincials, etcètera–, i d'aquesta anàlisi en resulta que més del 50 per cent de convenis col·lectius tenen algunes antigues categories professionals –o ara grups professionals– per sota de 850 euros. Això què significa? Que aquest increment dels nou-cents euros tindrà una implicació. Què significa aquesta implicació? Doncs que, evidentment, ho haurem de treballar de manera conjunta i adequada perquè no tingui una situació, diguem-ne, contraproduent, en contra del que... Hi han molts estudis, que vostès coneixen perfectament, també, que diuen que un increment del salari mínim interprofessional molt intens o en un percentatge molt elevat, doncs, pot tenir una implicació en la no contractació dels treballadors menys qualificats, no? Per exemple.

Aleshores, perquè vegeu que nosaltres no únicament no és que estiguem en contra, que no és el cas, d'aquest increment de nou-cents euros, com bé coneixen tots vostès..., hem tancat un acord recentment entre CEOE, Cepime, i, per tant, amb Foment del Treball Nacional, també, en què diem que en la negociació col·lectiva, en un període transitori de tres anys, ha d'haver-hi un salari mínim no de nou-cents euros, sinó de catorze mil euros anuals, que està molt per sobre d'això –està molt per sobre d'això. Per tant, és que nosaltres hem signat aquest acord. I jo, que negoci molts convenis col·lectius, us puc garantir que, evidentment, una negociació, en la immensa majoria dels supòsits, amb UGT i Comissions Obreres..., tots els convenis col·lectius els tanquem amb aquest increment mínim de catorze mil euros, salari mínim de catorze mil euros, en tota aquesta negociació col·lectiva, en aquest període temporal que està previst en aquest acord. Per tant, no tenim cap problema amb això.

Però insisteixo en el comentari que deia anteriorment. Jo crec que precisament el que interessa és incrementar els salaris –això és positiu per a tothom, en això hi estem d'acord–, però el que no interessa és que l'impost, que per mi és un impost a la contractació, que són les cotitzacions empresarials a la seguretat social, i, com he explicat, som el tercer país d'Europa amb més cotitzacions empresarials a la segu-

retat social..., això és el que segurament s'hauria d'intentar revertir d'alguna manera. O sigui, que els diners estiguin en mans dels treballadors, però que no tinguem aquests impostos, perquè si som el tercer país d'Europa amb més cotitzacions empresarials, això té una implicació negativa quant a la competitivitat empresarial del nostre país i les nostres empreses. I, per tant, crec que tots podríem estar d'acord en aquesta línia.

La senyora López..., em disculpareu, ho preguntava al president, perquè com que no us conec... –em disculpareu, eh? La senyora López ha posat de manifest que els negocis autònoms es tanquen ràpid i cada vegada en menys temps. És un comentari que jo també he fet, i és, malauradament, la situació actual. I, per tant, jo crec que per això hem d'intentar trobar aquestes solucions conjuntes que hem parlat per intentar evitar aquesta situació via incentius fiscals o el que faci falta, o aquest Consell del Treball Autònom de Catalunya, que potser podria ser un bon element, no?, per posar en comú solucions per als nostres autònoms.

La senyora Eva Baró, d'Esquerra Republicana de Catalunya, doncs, també..., bé, comentava això, que són mesures llargament reivindicades. Quina és la situació a Barcelona amb finestra única? Ho he preguntat també al senyor Santana, que és el que més en sap, d'això, i no ens hem posat d'acord, perquè no ho sabem. Per tant, ho lamento molt; no tinc resposta a aquesta pregunta. (*L'oradorriu.*)

I a que el 85 per cent dels autònoms cotitzen a la base mínima jo hi afegiria també la dada que he donat, de que el 50 per cent de les sol·licituds són rebutjades, de la prestació per cessament d'activitat, i tal. Aquí tenim un problema, evidentment –tenim un problema. I, per tant, jo crec que la solució és la que ja he dit: integració al règim de treballadors per compte aliè dels autònoms, perquè és l'única manera, per les explicacions que he donat anteriorment, de que no hi hagin bases mínimes, desvinculades absolutament dels ingressos reals, etcètera, eh?, frau... Tot.

El senyor Eusebi Campdepadrós... Bé, sí, el tema de l'orientació dels autònoms, doncs, en la mateixa línia. Jo crec..., potser aquest consell català d'autònoms seria la manera d'integrar-ho tot i de resoldre aquest conflicte. Insisteixo en el tema de la integració i d'homogeneïtzar la totalitat dels autònoms, tant societaris com la resta, que vostè també ha fet un comentari en aquesta línia; jo crec que seria una sortida. Règim de mòduls? Segurament deixarien de tenir cert sentit si també fem aquesta integració, no? Per tant, jo crec que tot es podria resoldre per aquesta línia.

La disminució del nivell d'inspeccions. Aquí, nosaltres, com bé coneixen tots vostès, tenim un sistema una mica diferenciat, no?, de la resta de l'Estat, tenim una part de la inspecció de treball de la part catalana i de la part estatal, per entendre'ns. Llavors, nosaltres participem en la Comissió de la Inspecció de Treball i Seguretat Social al Consell de Relacions Laborals de Catalunya, amb la senyora Mariluz Bataller –que va vindre l'altre dia, pel que he entès..., i amb la senyora Rosa Santos, per la part estatal, com a cap de la inspecció de la part estatal.

Nosaltres participem en ambdues comissions diferenciades per planificar els objectius de la inspecció de treball. I amb aquesta planificació d'objectius, des de Foment de Treball sempre hem insistit molt els darrers anys, i consta en actes, en el tema dels falsos autònoms. Perquè ens diuen: quins són els objectius de planificació, els temes més importants que vosaltres considereu? Tema de falsos autònoms, tema de cooperatives, tema de frau de falsos autònoms, tema de competència deslleial, etcètera. Tot això..., nosaltres som els primers que fem propostes en aquest sentit. I crec que, bé, doncs, s'hauria de treballar conjuntament, també, perquè si no tenim una inspecció, diguem-ne, suficient, o un nombre d'inspectors..., o una planificació potser adequada, doncs, a la vostra disposició, també, per treballar-ho conjuntament i proposar-ho a les diferents inspeccions de treball.

Salaris baixos: no hi insisteixo, ja ho hem comentat anteriorment.

I, per tant, jo no sé si em deixo alguna cosa, però, si de cas, ho deixaré aquí, també perquè sé que el president té molta pressa.

El president

Sí; moltes gràcies. Els ho agraeixo.

Falten quatre minuts per a les dotze. Suspenem la sessió uns breus minuts, i els prego que tan bon punt acabi el minut de silenci tornem a venir. Si no, em temo que dinarem un pèl tard, avui. *(Veus de fons.)*

I moltes gràcies als compareixents, eh?

La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del migdia i onze minuts i es reprèn a les dotze i catorze minuts.

El president

A veure si ve en Campdepadrós... *(Pausa.)* Si no, anem començant, no? *(Veus de fons.)*

Compareixença del director general d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa

357-00236/12

Saludem el senyor Josep Vidal i Fàbrega, director general d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa, el senyor Joan Ramon Ruiz i Nogueras, director general de Protecció Social, i la senyora –i amiga de diverses batalles empordaneses– Mireia Mata i Solsona, directora general d'Igualtat. Intervindran en l'ordre que els he presentat, eh?, i farem, com sempre, després, torn de grups parlamentaris. Endavant, senyor Vidal.

El director general d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa (Josep Vidal i Fàbrega)

Molt bé. Bon dia a tothom. En tot cas, jo em restringiré, si els va bé –i llavors, en tot cas, en el torn de preguntes, si cal, contesto més coses–..., la direcció general depèn de la Secretaria de Treball, del secretari general, i pel que sé, i pel que vaig poder veure, ja va comparèixer, i, per tant, hi han moltes coses que ja van ser explicades, i, per tant, em centraré, si va bé, doncs, en els dos programes que treballem nosaltres per a la promoció del treball autònom des de la direcció general, que fonamentalment són el programa «Consolida't» i els ajuts a l'autoocupació dels joves inscrits al programa Garantia Juvenil. Llavors, en tot cas, si cal, podem aprofundir-hi, eh?, però intentaré fer una foto general; serà molt específic d'aquests programes, eh?

El programa «Consolida't», com algú de vostès ja deu conèixer, doncs, és un programa que vol donar resposta a la poca supervivència dels negocis donant recursos d'assessorament especialitzats als treballadors autònoms en actiu perquè puguin mantenir i enfortir la seva activitat laboral.

Les accions que s'ofereixen des del programa «Consolida't» són un servei individualitzat d'assessorament i acompanyament personalitzat que permet definir un pla d'acció específic per assolir els objectius de consolidació dels negocis, i píndoles de formació en aspectes clau de la gestió del negoci en matèries com gestió comercial, atenció al client, elaboració de pressupostos, màrqueting digital, *networking*, i adaptades a les necessitats i característiques dels negocis dels treballadors autònoms. En resum, el programa inclou accions d'informació, orientació, assessorament, formació i cerca de finançament.

Aquest any..., bé, «aquest any» no, l'any passat..., actualment són dotze, les entitats que desenvolupen el programa: quatre entitats representatives del treball autònom, dos col·legis professionals, dues escoles de negoci i quatre universitats o entitats associades. El pressupost que hi hem destinat des de l'any 2016 és d'uns

3 milions d'euros –2 milions i alguna cosa, 2.800.000 o una cosa així– i hem atès 1.700 persones.

El 73 per cent dels autònoms que hi han participat són autònoms pròpiament dits; el 18 per cent són autònoms socis de societats laborals, i el 4 per cent, autònoms que han cessat la seva activitat i que volen iniciar una nova activitat com a treballador autònom. I, finalment, el 2 per cent són treballadors autònoms econòmicament dependents. La baixa participació dels autònoms econòmicament dependents coincideix amb la baixa incidència de la figura dels Trades, també, com a fórmula de creació de treball autònom a Catalunya.

Per sexes, observem que les dones representen el 47 per cent del total dels participants, aspecte que volem destacar, ja que el nombre de dones donat d'alta al RETA és al voltant del 35, i, per tant, estem per sobre, eh?, de la mitjana.

Pel que fa a l'antiguitat, el 35 per cent dels participants tenen una antiguitat inferior a un any, i el 29 per cent, entre un i cinc anys d'antiguitat. I, pel que fa als grups d'edat, el més representat és el de les persones entre trenta i quaranta-quatre anys, amb un 52 per cent.

Llavors, pel que fa a nivell d'estudis –acabo aquest àmbit–, doncs, les persones sense estudis representen el 24,64; les de secundària, de segona etapa, el 16,84, i el 58 per cent..., amb estudis universitaris, que això encaixa una mica amb els nivells de les persones registrades al RETA.

La distribució territorial: el 73 per cent dels participants pertanyen a les comarques de Barcelona, a les comarques de Lleida hi ha un 14 per cent dels participants, a les de Girona un 8 per cent, seguides per les de Tarragona i Terres de l'Ebre, amb un 5 per cent del total de participants. Som conscients que cal arribar més i millor a tots els territoris, i sobretot a les comarques de Tarragona i Terres de l'Ebre, que representen el 10 per cent dels afiliats al RETA, i per això l'actual edició en funcionament del «Consolida't» preveu una nova acció específica a les comarques de Terres de l'Ebre.

Com ja hem esmentat anteriorment, aquest programa, a més de preveure un servei d'assessorament personalitzat, inclou la promoció de nou píndoles formatives en aspectes clau de gestió del negoci. Ho fem principalment, tot i que sabem que hi ha prou formació a Catalunya, al Consorci per a la Formació Contínua i a altres àmbits, bàsicament perquè entenem també que la situació de les persones que estan treballant en el treball autònom..., els és més complex arribar a aquesta formació, i, per tant, intentem arribar-hi d'altres maneres.

El que sí que hem fet –i crec que és bo assenyalar-ho– és que, des de l'Observatori del Treball i Model Productiu del Departament de Treball, hem dut a terme l'avaluació d'impacte de les tres primeres edicions del programa «Consolida't», perquè creiem que totes les polítiques s'han d'avaluar, però principalment aquesta, i sobretot ha consistit en contrastar el grau de supervivència, no? La finalitat que tenia el «Consolida't» era la supervivència dels negocis participants al «Consolida't» en relació amb una mostra aleatòria d'altres persones inscrites al RETA.

Els resultats d'aquesta avaluació ens han constatat que la supervivència dels negocis dels participants del «Consolida't» és superior, al grup de control, en més de set punts percentuals, i, per tant, la gent que rep el suport del programa «Consolida't» té més possibilitats de continuar en un horitzó de dos anys.

Pel que fa al futur, sí que és cert que el programa «Consolida't», malgrat el pressupost que hi hem destinat i el plantejament positiu i les avaluacions positives..., hem detectat un cert encallament en les propostes que es fan, és a dir, nosaltres traïem un pressupost, i aquest pressupost s'esgota, però queda just i no tenim propostes que en quedin fora. Entenem que ens cal fer una revisió, ens cal veure com podem aprofundir en aquest programa perquè tingui més impacte territorial, perquè arribi molt més a la gent. I a través d'entrevistes, de treball conjunt amb les entitats representatives, doncs, a les properes edicions intentarem millorar això a través de la comunicació i

la difusió del programa, la territorialització, i sobretot també flexibilitzar-lo i obrir-lo més, no? Això seria pel que fa al «Consolida't».

I els ajuts a l'autoocupació de joves inscrits al programa Garantia Juvenil són uns ajuts que consisteixen en un import de nou mil euros per la permanència, durant un mínim de dotze mesos ininterromputs, d'alta d'autònom al règim general dels treballadors autònoms o a la mutualitat del col·legi professional corresponent. Es tracta d'una renda de subsistència que té com a finalitat garantir uns ingressos mínims del treballador autònom a l'inici de la seva activitat econòmica, i pensem que és molt útil per als joves que s'incorporen al món laboral a través de l'autoocupació, ja que es tracta d'un col·lectiu que difícilment podrà acollir-se a altres ajuts, com per exemple la capitalització de l'atur, perquè les seves experiències laborals solen ser molt curtes, i, per tant, la seva possible percepció del concepte de subsidis laborals també és inexistent, no?

Els requisits que han de complir les persones beneficiàries són: inscripció, òbviament, al programa Garantia Juvenil en situació d'inscrit beneficiari; alta d'inici d'activitat com a treballador autònom abans de presentar la sol·licitud d'ajut, i domicili fiscal i, si s'escau, del centre de treball a Catalunya.

En aquests tres anys –des del 2016– s'hi han destinat uns 12 milions d'euros. Aquest no és el...; perdoneu, eh?, que he agafat el document que no era. (*Pausa.*) Perdoneu, eh?, és que he agafat el document que no era i me falten dades. (*Pausa.*) Des del 2016, uns 11 milions d'euros..., 12 milions d'euros: el 2015-2016, 3 milions i mig; el 2017, 3.166.000 euros, i el 2018, 5 milions d'euros.

Els participants totals que han participat en aquests ajuts són 1.245 joves, i cal dir que part d'aquests fons –que hem anat ampliant, perquè la demanda cada cop ha sigut més alta– han vingut no només de Garantia Juvenil, sinó que també han vingut d'aportacions de fons propis, que això ja va començar el 2017, amb la consellera Dolors Bassa, i el 2018, quan s'hi incorpora el conseller, doncs, optem per ampliar aquest pressupost.

Els beneficiaris, en funció del sexe, doncs, són un 53 per cent d'homes i un 47 per cent de dones, i, per tant, és exactament el mateix, idèntic, a l'informe GEM. D'origen estranger n'hi ha un 10 per cent, molt similar a la proporció que representa el col·lectiu d'estrangers donats d'alta al RETA. Per distribució d'edats, el 75 per cent dels participats tenen una edat compresa entre vint-i-cinc i trenta, i el 25 per cent, entre divuit i vint-i-quatre, que complementa, diguéssim, l'ajut que dèiem abans del «Consolida't», que hi participava molt més la gent d'entre trenta i quaranta-cinc anys.

En la distribució territorial, el 55 per cent són joves que tenen els seus negocis a les comarques de Barcelona, el 17 i mig a Girona, l'11,39 a Terres de l'Ebre, a Lleida el 8,61 i a Tarragona el 7,51. Hi ha una sobrerrepresentació, en aquest cas, a diferència del «Consolida't», dels joves de les comarques de Tarragona i Terres de l'Ebre, que en conjunt suposen un 19 per cent, però en canvi en el RETA són un 10 per cent del total.

Pel que fa a l'avaluació d'aquest programa –vaig ràpid, eh?, en tot cas, potser en les preguntes hi podrem aprofundir–, a hores d'ara disposem de dades provisionals sobre l'avaluació d'impacte de la primera convocatòria. Ha consistit en revisar el grau de supervivència, també, dels negocis, després de dos anys de rebre l'ajut. I en aquest cas les dades també ens constaten que els negocis dels joves que han rebut l'ajut tenen una supervivència major a la dels que no el reben, i així la taxa acumulada de supervivència dels joves que han rebut l'ajut és del 61 i la dels joves del grup de control, que eren joves que el primer any van voler-hi accedir i no van poder-hi accedir per manca de pressupost, és del 44 per cent.

Jo he anat molt ràpid, eh?, però crec que, segurament, com que ja coneixien més o menys aquests programes... Després, si volen, hi podem aprofundir una mica més, a través de les preguntes.

Moltes gràcies.

El president
Molt bé, gràcies.

Compareixença del director general de Protecció Social

357-00237/12

Senyor Ruiz, té la paraula.

El director general de Protecció Social (Joan Ramon Ruiz i Nogueras)

Moltes gràcies, president. Bon dia. En primer lloc, agrair la invitació a participar en aquesta Comissió d'Estudi del Treball Autònom. No voldria passar més temps sense comentar que, com a director general de Protecció Social, la nostra direcció general té poca competència amb relació al treball autònom. No obstant, voldria analitzar les competències d'aquesta direcció general, perquè, potser, de la més allunyada a la més propera, ens podríem acostar a part del contingut de la Comissió d'Estudi del Treball Autònom, sobretot a la part de seguretat social o protecció social, i voldríem arribar-hi.

I, en aquest sentit, el gruix de les competències de la direcció general estaria compost pel sistema d'atenció a les persones en situació de dependència –per tant, l'atenció a la dependència i a la discapacitat. En aquest sentit, la primera funció és justament la valoració de la situació de dependència d'aquelles persones que ens ho demanen i que, pels llindars també d'exigència d'aquest nivell de dependència, ens allunyarien força de la possibilitat de la inserció de treball o de l'àmbit del treball autònom, perquè són persones que en principi han perdut totes o moltes de les seves capacitats d'autonomia que els permetrien, doncs, endegar treballs i treballs per compte propi. I, en aquest sentit, doncs, és el que ens quedaria una mica més lluny.

Després d'aquesta valoració, lògicament el que hi ha és l'assignació del recurs que sigui necessari de tots aquells dispositius establerts a la Llei de la dependència, la Llei estatal de la dependència, la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència, que es nuclearitza més en aquesta segona part d'atenció a la dependència que no pas en la primera, de promoció a l'autonomia, a on podríem entrar cap a l'àmbit de treball autònom.

A partir d'aquí, doncs, una vegada assignat el recurs establert a la Llei de la dependència, tenim la gestió del que serien prestacions de tipus econòmic, de tipus de servei o tecnològiques. Les econòmiques, sobretot en l'àmbit de la prestació del vetllador no professional. En l'àmbit de la prestació de serveis estaríem parlant de les residències assistides –per a gent gran, per a discapacitats, per a salut mental–, l'àmbit residencial o l'àmbit d'atenció diürna –amb centres de dia i centres ocupacionals. I això seria essencialment..., també les prestacions tecnològiques, amb convocatòries d'ajuts a persones amb discapacitats per a adquisició de productes, des d'un audiòfon fins a l'adaptació del vehicle, cadires de rodes, etcètera. Aquesta seria, una mica, l'assignació del recurs.

A partir d'aquí, doncs, hi ha una part que és la valoració del grau de discapacitat per part de les persones que així ho sol·liciten, i després ja passaríem a un segon nivell, que és el de pagament de prestacions. La Direcció General de Protecció Social té encomanada la gestió, entesa com a sol·licitud, tràmit i aprovació o denegació de pensions no contributives que formen part del Sistema de la Seguretat Social, el Sistema estatal de la Seguretat Social.

En aquest sentit, doncs, les prestacions de jubilació i d'incapacitat no contributives són gestionades per la Generalitat de Catalunya i pel departament, i concretament per la nostra Direcció General de Protecció Social. Per tant, formem part del Sistema de la Seguretat Social, encara que en les prestacions que, per volum, són inferiors a l'àmbit contributiu, de l'acció protectora..., però també estem, per tant, com a entitat gestora de l'àmbit de la seguretat social.

Pagament de prestacions establertes a la Llei 13/2006, que és la llei que regula les prestacions econòmiques del Sistema de la Seguretat Social a Catalunya. Aquí, doncs, tramitem els complements de les pensions no contributives, lligades en aquest moment al sistema de la renda garantida de ciutadania, per a persones que no són activables. Per tant, aquí també ens allunyariem de l'àmbit del treball d'autònoms, però és interessant remarcar-ho. I, en aquest sentit, doncs, altres prestacions, com les compensacions de despeses de la llar o d'ajut a cònjuges supervivents. Aquesta seria, una mica, la segona funció, aquesta del tràmit de prestacions.

I, en tercer lloc, en aquest moment en un compàs d'espera, però, en tot cas, sí que aquí ens podríem anar acostant una mica a aquest àmbit..., és la preparació del desplegament de l'Agència Catalana de Protecció Social, en base a la Llei 21/2017, de 20 de setembre, de l'Agència Catalana de Protecció Social; llei que es va aprovar per aquest Parlament el 20 de setembre de 2017, que va ser immediatament impugnada pel Govern en aquell moment, i en data 23 de març –ara aviat farà..., la setmana que ve farà un any– de 2018 –això mateix– el Tribunal Constitucional va emetre una interlocutòria aixecant la suspensió de pràcticament tota la llei de l'agència, excepte tres apartats d'un punt, de l'article tercer, que és el que estableix les funcions. I estem, doncs, en tot cas, a l'espera de la seva resolució.

Són qüestions relacionades amb determinades literalitats, com els recursos que li puguin ser atribuïts a l'agència –això ha quedat impugnat–, la recaptació per via ordinària i executiva de contribució amb recursos i quotes –això ha estat impugnat també– i també la banda de relació amb altres organismes equivalents i altres administracions. Estem, doncs, en aquest sentit, pendants o bé d'un acord interpretatiu amb l'Estat per ajustar textos o bé, evidentment, de la resolució final del Tribunal Constitucional.

En aquest sentit, doncs, i vist l'àmbit de l'Agència Catalana de Protecció Social, que el que vol és configurar-se com l'organisme autònom dependent del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies en aquest moment..., però responsable de gestionar les prestacions socials, econòmiques, de servei i tecnològiques, com ja tenim en aquest moment, de les que n'és responsable la Generalitat de Catalunya. En aquest sentit, esperem, en etapes posteriors, poder veure el desplegament de l'agència i que aquesta es vegi interpellada respecte d'un àmbit, que podria ser l'àmbit que coneixem com de seguretat social o de protecció social integral, en el qual s'incorpora –hi han hagut intervencions anteriors que ho han remarcat moltíssim– tot l'àmbit de la seguretat social dels treballadors autònoms, entenent..., i això, doncs, invocant normativa constitucional i normativa estatutària.

En aquest sentit, doncs, la Constitució, en l'article 149.1.17, estableix la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació bàsica i règim econòmic de la seguretat social, però sense perjudici de que les comunitats autònomes n'executin els serveis. I, en aquest sentit, aquest punt ve recollit en l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en l'article 165, en el que s'estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat social, i respectant els principis de la unitat econòmica i patrimonial i solidaritat financera de la seguretat social, la competència compartida, que inclouria el desplegament i execució de la legislació estatal, llevat de les normes que configuren el règim econòmic, i, a la vegada, doncs, la gestió d'aquest règim econòmic de la seguretat social, aquest règim econòmic que es concretaria en els àmbits que en aquest moment desenvolupa la Tresoreria General de la Seguretat Social: els àmbits d'inscripció d'empreses, d'afiliació –altes i baixes de treballadors–, a la vegada que la cotització i la recaptació.

En aquest sentit, doncs, això queda recollit en aquesta normativa. Veurem quin recorregut..., i si aquest recorregut hi fos..., en aquest moment, val a dir que tenim per davant, hi ha l'expectativa..., el Govern basc està negociant amb el Govern de l'Estat justament el traspàs d'aquesta competència; l'estan negociant, però de moment no tenen pas acord. I, en funció de com anés, aquí hi hauria una possibilitat en la que

podríem entrar per la via de l'Agència Catalana de Protecció Social, hi insisteixo, complint preceptes constitucionals, i, en desenvolupament d'aquests preceptes constitucionals, preceptes autonòmics, eh? I en aquest sentit, doncs, hi han sentències, algunes ben recents, que no reneguen pas d'aquesta possibilitat.

En tot cas, doncs, per aquesta banda és per la que la Direcció General de Protecció Social..., i, en el seu cas, a futur, esperem-ho, l'agència catalana, aquest organisme autònom, pugui incidir en l'àmbit del treball autònom.

De moment, fins aquí. I, en tot cas, com el director ha dit anteriorment..., a l'espera de comentaris o de preguntes que puguin venir.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyor Ruiz.

Compareixença de la directora general d'Igualtat

357-00239/12

Senyora Mata, té la paraula.

La directora general d'Igualtat (Mireia Mata i Solsona)

Molt bé, moltes gràcies. Bon dia. President –Rafel, amic–, vicepresident, secretari, lletrada, diputades i diputats, personal de la cambra, personal del meu departament, representants de Foment, contenta i agraïda d'estar aquí, perquè jo, més que venir a exposar la tasca que fa la nostra unitat, la Direcció General d'Igualtat, que és la unitat responsable, doncs, de vetllar per la igualtat d'oportunitat de les dones en el treball..., no té encàrrec d'execució de programes; per tant, jo els vindré a exposar les dades i a fer-los un prec.

Jo els vinc a fer el prec de que es posin les ulleres liles quan parlin, doncs, d'aquesta matèria, del treball autònom, perquè si s'hi han fixat, senyores diputades i diputats, en l'encàrrec que fa la resolució de constitució d'aquesta comissió i quan es descriuen els objectius i els treballs es parla de col·lectius desfavorits i es parla de col·lectius de persones de més de quaranta-cinc anys i no es parla de les dones.

És evident que les dones no som un col·lectiu, les dones no som una minoria, les dones som el 51 per cent de la població. Però atès que les dones, doncs, en aquest moment a Catalunya patim el 23,4 per cent de la bretxa salarial, que a més a més continuem patint els efectes anomenats «terra enganxós» i «sostre de vidre», crec que sí que hem d'estar, diguéssim, especialment reflectides i s'ha de tenir consciència de la nostra situació a l'hora de parlar també d'aquesta matèria del treball autònom, perquè, com reporten les dades que els exposaré tot seguit, també aquí estem en una situació de sortida una mica més enrere que del punt de partida.

Que no hi estigui reflectida específicament senzillament vol dir que la feina que vostès, senyors diputats i diputades, faran, que la comissió d'estudi farà, restablirà, doncs, aquesta mancança. Però crec que és important que en siguem conscients, perquè això és una cosa que passa cada dia: les lleis d'igualtat són més que conegudes, són més que acceptades pel conjunt de la població, però el dia a dia ens ho desmenteix. I fa exactament quaranta minuts hem sigut testimonis del que passa en la quotidianitat, quan hem baixat a fer aquesta foto dels minuts de silenci –jo crec que ha sigut més d'un–: a primera fila hi havia una llarga renglera de fins a nou senyors –homes, mascles. Les dones també estàvem apenades pels atemptats de Nova Zelanda. En el lloc número cinc respecte del centre, a segona filera, hi havia una senyora, i al número cinc de l'altra banda, allà al córner, ja molt lluny, fora segurament del tir de càmera, una diputada. Aquesta és la realitat, i crec que aquesta és la realitat que hem de visibilitzar; almenys aquesta és la tasca que jo em proposo fer ara, en aquest moment.

Jo he fet un plantejament que alguns de vostès o algunes de vostès poden considerar polític feminista. Ara ho traslladaré en idioma jurídic i legal: això es diu article 3 de la nostra Llei 17/2015, d'igualtat efectiva de dones i homes, aprovada el mes de juliol del 2015 en aquest Parlament per àmplia majoria. El seu article número 3, en el punt primer, parla de l'obligatorietat de que les polítiques públiques siguin exercides des de la transversalitat amb perspectiva de gènere. Per tant, entenc que les tasques d'aquesta comissió d'estudi també estan obligades, doncs, per aquesta norma.

L'article 5 d'aquesta mateixa llei, en el seu punt tercer, diu que s'han d'elaborar estudis i informes sobre la situació de les dones, fer anàlisis i investigacions sobre la situació de desigualtat per raó de sexe i difondre'n els resultats.

I més endavant, en el seu article 45, parla específicament de la necessitat de l'impuls i promoció d'accions de l'economia social, el treball autònom i l'emprenedoria de les dones. El punt *a* especifica, a més a més, que cal prestar una atenció especial a les treballadores autònomes econòmicament dependents en el disseny, l'aplicació i l'avaluació de les polítiques de foment i promoció del treball autònom.

Perquè, si bé és cert que hi ha una certa percepció que el treball autònom seria una bona forma de que les dones poguessin compatibilitzar la seva vida professional amb les tasques de cura a les quals encara estem molt majoritàriament dedicades les dones –«molt majoritàriament» vull dir amb relació a la comparativa d'hores que hi dediquen els homes–, també seria una bona fórmula de regularitzar notoris sectors, que en aquest moment encara sabem que existeixen, de dones que es dediquen a treballs de cura de manera il·legal, alegal, o fins i tot, a vegades, en condicions pràcticament d'explotació.

Per tant, el treball autònom ha de ser i considerem que pot ser una molt bona forma de donar més dignitat a més homes i dones, però jo, en aquesta comissió i exercint com a directora general d'Igualtat, voldria especificar i subratllar «dones».

Tot seguit passaré a fer, doncs, un encàrrec d'aquesta mateixa llei –i és la segona part de la meua intervenció, i no aniré més enllà, perquè, com els deia, no tenim competència en matèria d'actuació–, que és aquest encàrrec de visibilitzar i donar rigor a aquestes dades que jo els deia, a aquestes teories que jo els deia, i sustentar-les amb la més pura i crua realitat.

L'article 56 d'aquesta llei diu que cal incloure sistemàticament la variable de sexe en totes les estadístiques, enquestes i recollides de dades que es duguin a terme, i els articles *b*, *c* i *d* d'aquesta mateixa llei amplien, doncs, aquest precepte. Per tant, jo em limitaré a acabar fent-los-en una breu exposició, perquè crec que vostès, senyores diputades i diputats, les tindran en compte a l'hora d'exercir les tasques d'aquesta comissió. Perquè no s'estressin massa, els diré que els en llegiré només les principals i que, d'altra banda, les passaré a la persona responsable d'aquest grup de treball. Per tant, no cal que apuntin, si no els ve de gust.

Les dones afiliades en el règim especial de treballadors autònoms de la seguretat social, el RETA, s'eleven a 195.332 el desembre de 2018, xifra que representa el 35,5 del total de les afiliacions en el règim de la seguretat social. Es tracta d'un pes força inferior al pes de les dones en el conjunt de l'afiliació a la seguretat social, que és un 46,5, cosa que posa de manifest que les dones tenen una presència molt inferior a la dels homes, que ho estan en un 64,5 en el treball per compte propi. Com els deia, per analogia també les dones estan subrepresentades o menys representades en aquest àmbit del treball.

Tot i que s'ha incrementat la presència de les dones en el treball autònom entre el 2008 i el 2018 i ha passat del 32,9 al 35,5 per cent –per tant, hi anem–, el diferencial amb el col·lectiu masculí es manté elevat, entorn de trenta punts percentuals. En comparació, a finals del 2017 el nombre de dones treballadores per compte propi ha augmentat en 3.082 afiliacions, per sobre el ritme de creixement dels homes, que

durant el mateix període ha estat només d'un 0,6 per cent, mentre que el de les dones ha estat d'un 1,6 per cent –per tant, un punt superior.

Aquest ritme de creixement de les dones en el RETA d'1,6 per cent que els esmentava és inferior al de les dones afiliades al règim general de la seguretat social. En termes globals, l'afiliació femenina total ha crescut un 3,4 per cent respecte de l'any abans.

Pel que fa a l'evolució els darrers deu anys de l'afiliació de les dones en els dos règims d'afiliació a la seguretat social, s'observa que va caure en ambdós, sobretot en el règim general de la seguretat social. És a partir del desembre del 2013 que es recupera l'afiliació de les dones en els dos règims, i des del desembre del 2014 és l'afiliació per compte d'altri la que impulsa el seu creixement. Per tant, on creix l'ocupació de les dones és en el règim general, més que en el règim especial de treballadors autònoms.

Pel que fa als perfils, el 43,7 de les dones que treballen per compte propi tenen entre quaranta-cinc i cinquanta-nou anys, seguides pel grup d'edat de trenta a quaranta-quatre anys. Aquesta distribució és similar a la dels homes. Per nacionalitat, l'àmplia majoria són dones d'origen nacional, en proporció idèntica en el grup dels homes.

Respecte al sector d'activitat, les diferències entre dones i homes en afiliació per compte propi són més notòries, tot i que els serveis són el sector majoritari en ambdós grups: el seu pes és prop del 20 per cent superior en les dones, el 87 per cent davant del 69 per cent del col·lectiu masculí. I per contra, i amb molta lògica, el pes de l'afiliació femenina en la construcció és força inferior: el 4 per cent de les dones i el 17 per cent dels homes.

Per detall d'activitats econòmiques, el 20,4 per cent de les dones afiliades en el RETA es dediquen al comerç al detall –excepte en el comerç de vehicles de motor i motocicletes–, seguit de les que es troben afiliades en els serveis de menjar i begudes, altres activitats de serveis personals i activitats sanitàries. En el cas dels homes afiliats per compte propi, la principal activitat en què es troben afiliats són a l'activitat especialitzada de la construcció, seguida del comerç al detall, el comerç de vehicles de motor i motocicletes, i el transport terrestre i per canonades.

Jo deixaria aquí aquesta aportació de dades, que, com els dic, els les facilitarem, i si calgués en algun punt que fos ampliada i en disposéssim, doncs, així ho faríem. I crec que m'ajusto al temps que he promès al president que ocuparia, fins i tot una mica menys i tot.

El president

Moltes gràcies, senyora Mata. Senyora Carmen de Rivera, de Ciutadans, té la paraula.

Carmen de Rivera i Pla

Sí. Muy brevemente, presidente, para dar las gracias a los tres comparecientes y por las acotaciones y las informaciones que nos han dado. Nosotros tomamos buena nota, por supuesto que siempre teniendo en cuenta las recomendaciones de la señora Mireia Mata en cuanto a las *ulleres* moradas que ha dicho.

Y nada más tengo que decirles. Gracias.

El president

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Senyor Gibert.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, president. També breument. Una, per donar les gràcies, evidentment, als directors generals de les diferents àrees que han vingut avui. Com bé deia el director Vidal, part de la compareixença la feia també el secretari general Ginesta, en el seu moment, vull dir que hi han coses que es repeteixen, evidentment.

I també dir-li a la senyora Mata que té tota la raó del món: al pla de treball no apareix el tema específicament de la situació de la dona, però crec que que vostè sigui aquí és símptoma de que, tot i no aparèixer, diguem-ne, evidentment la comissió se'n preocupa, i, per tant, estem encantats de que ens aportï la seva perspectiva, no?

Jo crec que és un tema, com vostè deia, el de les ulleres liles, que no podem perdre de vista en cap política que fem des del Parlament –en cap. Igual que amb aquest col·lectiu, també amb joves, per exemple, que tampoc apareix específicament i també és un col·lectiu que, com els autònoms, cal treballar específicament, no?

I també volia fer només una pregunta concreta, que suposo que va més per al director Vidal, en aquest moment. Vostè comentava, si ho he sentit bé, que hi havia 5 milions d'euros de Garantia Juvenil que anaven a parar a joves autònoms o a programes dedicats a aquests, i, en canvi, 2,8 per al «Consolida't» –si ho he sentit bé, eh? Ho dic perquè, en aquest cas, em semblava, diguem-ne, com desproporcionat que el «Consolida't», que té un públic objectiu molt més elevat, diguem-ne, en tingués 2,8, i que el públic objectiu dels joves, que són un 12 per cent, aproximadament, d'autònoms, tingués 5 milions d'euros. Em semblava perfecte, diguem-ne, però veia aquest desequilibri i volia saber d'on venia.

«Merci.»

El president

Molt bé. Senyora López, de Catalunya en Comú Podem.

Yolanda López Fernández

Muchísimas gracias, *president*. Bueno, agradecerles el venir y el comparecer. Y, bueno, brevemente, me ha sorprendido..., bueno, no lo he encontrado en la web: los datos que ha dado el señor Vidal, ¿están...? El estudio de adónde ha ido..., los datos que ha dado de la agencia, que ha participado en el «Consolida't»... (*Veus de fons.*) Están; pues no los he encontrado.

Me ha sorprendido lo de..., además, como soy del Vendrell, de Tarragona, pues, la baja participación, siendo una provincia tan amplia..., si saben más o menos por qué falla ahí el... Sé que ha dicho que van a hacer un nuevo programa dedicado a que allí haya la información, pero está claro que algo ha fallado para que participe tan poca gente; además, siendo una comarca que tiene un alto nivel también de paro y en que supongo que habrá muchísima gente que sea emprendedora, que sean autónomos.

Y, bueno, pues, poco más. Darles las gracias, que tomamos nota, y que sí, que tiene razón, se ha visto abajo claramente en el minuto de silencio. Intentamos por todos los medios que estas cosas no pasen, pero, bueno, pasan.

Gracias.

El president

Gràcies. Senyora Baró, Grup Parlamentari Republicà.

Eva Baró Ramos

Gràcies, president. Molt breument. Agrair-los l'assistència aquí, a la comissió d'estudi. Insistir que això és una comissió d'estudi, amb la qual cosa, a part de prendre'n nota, també sobretot es tracta de que els que estem en aquesta banda d'aquí puguem aprendre i preguntar, perquè els que en sabeu més sou vosaltres, els que teniu la informació, els que esteu al dia de tot.

Per tant, jo em permetré fer un parell de preguntes, que potser són una mica fora de lloc o són absurdes o a la millor han sortit en sessions prèvies, però crec que, si no, doncs, u, no poso en valor tot el coneixement i tot el *know-how* que vosaltres teniu, i, dos, perdo una oportunitat fantàstica per poder aterrar una mica més totes aquestes qüestions.

Abans volia remarcar la importància del treball autònom i la mirada tant des de la Direcció General d'Igualtat com des de tots els àmbits en què, d'una forma o altra, el treball autònom que fan els homes i que fan les dones conflueixen. I és ben

possible que ens manquin competències, però em sembla una evidència, pel que heu anat explicant –sobretot el primer compareixent–, que tenim capacitat de desplegar programes de suport, que són programes que funcionen i que són programes que funcionen prou com per dir: «Ostres, rasquem més, aprofundim-hi més, segmentem-los més» i potser fins i tot «diversifiquem-los més». És a dir, hem trobat un filó, d'alguna forma, que funciona i que ajuda i que acompanya homes i dones que estan en l'àmbit del treball autònom, i, per tant, doncs, és quelcom en què ens sembla que pagaria la pena aprofundir-hi.

Per tant, en aquest sentit, m'atreviria a preguntar –i si no..., evidentment, doncs, no passa re– quines necessitats addicionals heu detectat en tots dos programes; quines millores, per quin camí valdria la pena aprofundir en tots dos programes, i també quines limitacions o quines mancances tenen que valdria la pena corregir. És a dir, com fem que aquests dos programes, que estan essent, per les dades que ens traslladeu, programes d'èxit i programes que ajuden –que, al cap i a la fi, és del que es tracta: quan fas polítiques públiques es tracta de poder ajudar la ciutadania en els àmbits que corresponen–..., com podem aprofundir i optimitzar encara més el bon rendiment i l'ajuda que des d'aquests programes s'està traslladant.

I a la directora general d'Igualtat..., és un tema, tot el tema de la igualtat d'oportunitats, amb mirada lila i amb mirada femenina, que ens preocupa segurament a homes i a dones, però que, en aquest cas, a ella i a mi, que hem compartit ja unes quantes batalles, ens preocupa especialment, una mica..., en quina mesura podria ampliar..., fins a quin punt es donen els fenòmens de la bretxa salarial i del sostre de vidre i del terra enganxós també en l'àmbit de la dona que treballa en l'àmbit del treball autònom, i com podríem fomentar el treball autònom femení, eh?, el que desplega la dona, en àmbits que no siguin típicament femenins, no?, que d'alguna forma permetin anar superant els estereotips de gènere, que també es donen, pel que és obvi i evident i ens heu traslladat, en aquest àmbit de treball.

I aquí ho deixaria. Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I, per tancar, el senyor Campdepadrós, de Junts per Catalunya.

Eusebi Campdepadrós i Pucurull

Moltes gràcies, president. Bé, en primer lloc, agrair al senyor Vidal, al senyor Ruiz i a la senyora Mata la compareixença i la informació que ens han traslladat. Evidentment, es demostra, doncs, la utilitat de les polítiques públiques en els programes «Consolida't» i, sobretot, Garantia Juvenil, que és evident que és un programa que, malgrat que potser inicialment estava plantejat amb caràcter de temporalitat, és necessari de mantenir –i aquí li agrairia la seva valoració– ja com quelcom consolidat, ja permanent i de projecció en el futur.

Si no ho entès malament, en aquest programa hi participaven, en la part del «Consolida't», dotze entitats a les que ha fet referència. El que li agrairia és que aprofundís una miqueta més en per què aquestes entitats i no unes altres, i en quin tipus d'accions es fan per tal d'incorporar entitats de diferent tipus en el programa «Consolida't».

També m'afegiria a les explicacions addicionals que ha demanat la diputada senyora López amb relació a la baixa incidència d'actuació del programa «Consolida't» a les comarques de Tarragona, atès que és la segona àrea metropolitana de Catalunya.

I, en tot cas, també es constata que el fet de que hi hagi acompanyament i polítiques públiques, amb les estadístiques que ens ha donat, de cara a consolidar les activitats que venen acompanyades amb relació als grups de control que no van acompanyats, doncs, ens revela la seva utilitat, però també..., què havien pensat per aprofundir precisament en arribar a una capa de població molt més ampla, perquè és evident que el nombre de potencials autònoms és el que és, vull dir, la

quantitat d'autònoms a Catalunya és de 500.000, i, en canvi, les persones ateses per aquests programes també tenen una evident limitació. Per tant, com es podrien trencar aquests límits.

Al senyor que ha exposat..., al senyor Ruiz, doncs, compartim el seu desig de que es consolidi l'Agència Catalana de Protecció Social. Entenem que ha de ser molt rellevant des del punt de vista de realment poder dissenyar les polítiques de protecció social per a les necessitats adequades a l'àmbit d'aquest país. I, efectivament, ens trobem i constatem, com ell mateix ha posat en relleu, la incidència, per no dir interferència directa, constant i persistent ja, sembla ser, com a política dissenyada, d'obstaculitzar tota possibilitat de dissenyar polítiques públiques des de Catalunya mitjançant l'abús de l'instrument de la suspensió derivada del recurs d'inconstitucionalitat, la qual cosa evidencia la situació de total limitació de l'autonomia, perquè l'autonomia ha de ser precisament poder regular la pròpia realitat des de la proximitat, cosa que es veu constantment coartada i que fins i tot interfereix en el benestar de la ciutadania del país al qual va adreçada la normativa, molta d'ella aprovada fins i tot per unanimitat o per amplíssimes majories en aquest Parlament.

I a la senyora Mata només dir-li que..., agrair-li el recordatori concret de la normativa que està en vigor, cosa que, evidentment, denota les mancances. Efectivament, té tota la raó. Com que la situació d'igualtat no es dona, i certament les dones són el 51 per cent de la població..., no per això s'ha de deixar de considerar, en l'àmbit aquest concret dels autònoms, com un col·lectiu desafavorit, perquè, efectivament, vol dir que el treball autònom, des del moment que ja només una tercera part del col·lectiu d'autònoms són dones..., per tant, aquí ja ens trobem una notòria desigualtat. I, evidentment, a les polítiques públiques, doncs, ja està consolidat el criteri de discriminació positiva, precisament per revertir situacions de desigualtat o d'injustícia, que és exactament en el que estem amb relació a les dones. I, per tant, en aquest sentit queda molta política per fer. I, per tant, efectivament, aquesta òptica femenina ha de ser transversal a totes les polítiques i, òbviament, també en aquesta.

Moltes gràcies a tots.

El president

Moltes gràcies. Doncs tenen la paraula els compareixents.

El director general d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa

Molt bé. Contestaré ràpid. No, la diferència encara és més, diguéssim. Són 5 milions l'any en Garantia Juvenil, en el programa de Garantia Juvenil, i 1 milió –el que passa, que l'acumulat els tres anys eren 2.800.000– per al «Consolida't». La qüestió bàsicament és que en el Garantia Juvenil hi ha més demanda que pressupost gairebé, no? Hem esgotat..., és a dir, hem anat suplementant per arribar a tothom. I amb «Consolida't», doncs, el que deia, és a dir, malgrat que funciona molt bé, no hi ha més petició que per a 1 milió. I aquí entronco... En tot cas, abans responc a la senyora López: aquesta avaluació està penjada a la web de l'Observatori del Treball, d'acord?

Llavors, aquí entronco una mica amb l'anàlisi que em demanaven sobre quines millores podem fer en el «Consolida't». Abans ho he esmentat una mica per sobre. Nosaltres sobretot creiem que n'hi han dues. Una és la difusió, o sigui, necessitem..., els treballadors autònoms són gent que, bé, per la situació personal, van molt atabalats, no estan organitzats molt entorn dels seus interessos, i arribar-hi a través de les organitzacions representatives –que ja ho fem– costa, i, per tant, hem de trobar elements per poder informar a tots els treballadors autònoms de Catalunya que tenim aquest programa, no? I aquest és un element clau, ho hem de fer. Creiem que no només es tracta de campanya, sinó de buscar els ressorts, les maneres com aquesta gent pot accedir..., com accedeixen a la informació, quins són els seus espais d'accés

i poder posar-ho. I, per tant, aquest seria un element clau que hem de treballar conjuntament amb les organitzacions, i hi estem treballant i hi continuarem treballant.

I el segon element clau, diguéssim, són les entitats, que té molt a veure amb per què a Tarragona probablement no hi ha tant..., no? Ha quedat limitat, diguéssim, perquè és concurrència pública; és un programa que la gent s'hi presenta, no està limitat, les organitzacions s'hi poden presentar, la majoria d'organitzacions. Abans he fet..., no he dit quines, però, és clar, no s'hi presenten tots els col·legis, quan s'hi podrien presentar tots; no s'hi presenten les universitats, quan s'hi podrien presentar gairebé totes; les entitats representatives no s'hi presenten totes, quan s'hi podrien presentar. I, per tant, hem de trobar fórmules i preguntar-los a ells per què no hi participen.

Sí que hem detectat que segurament cal trobar elements de flexibilització, de normativa administrativa, diguéssim, eh?, perquè puguin gestionar-ho millor. I sobretot, després, fer-nos un plantejament de veure si comencem a sectorialitzar, no?, per especialització. També haurem de veure si aquest és un element..., quin tipus d'organització arriba més a quin tipus de col·lectiu. Són elements que amb l'avaluació d'impacte anem veient, però que haurem d'anar construint, com fem normalment i majoritàriament amb les polítiques del departament, doncs, conveniament i concertadament amb el sector, perquè al final són qui coneixen més això.

Quines entitats? Bé, el que li deia, no?, abans les he dites. Són aquestes, però és que n'hi podrien accedir més, eh?: entitats representatives –que n'hi han algunes aquí–, col·legis professionals, escoles de negoci, universitats, cambres de comerç també..., bé, vull dir..., gremis, no?, també hi podrien participar. Creiem que són aquests col·lectius, més enllà de que hi puguin haver després associacions diverses que s'hi puguin presentar.

En tot cas, crec jo que, més o menys, he respost a tothom, eh?

El president

Senyor Ruiz... (*Veus de fons.*) No? (*Veus de fons.*) Mireia.

La directora general d'Igualtat

Molt breument. Respondré a la senyora Baró, que preguntava si existia també aquesta bretxa en les treballadores autònomes. En tenim poques dades, però sí, efectivament; primer, existeix una bretxa pel volum, perquè com que, efectivament, com deia el senyor Campdepadrós, són menys –només un terç–, ja aquí estan menys representades, i estan representades en els sectors, diguéssim, menys valorats de l'àmbit laboral. Per tant, estem parlant de..., en parlava l'informe, eh?, és l'àmbit del petit comerç, és l'àmbit de les cures, són els àmbits sanitaris. Per tant, diguéssim, són, fent la lectura contrària, menys presents en els àmbits segurament més tecnològics, que són aquells on petits emprenedors estan estirant molt i, bé, ocupant unes quotes de professionalitat de molt de prestigi i moltes vegades de molt de retorn econòmic. Per tant, aquí també tenim aquesta feina pendent.

Em preguntava la senyora Baró quines pràctiques s'estan duent a terme des de... Jo voldria posar en valor la feina que s'està fent –el senyor Vidal també ho comentava–, aquests programes que tenim d'acompanyament per als joves emprenedors i també per a les dones, i aquest acompanyament específic que es fa a les dones que volen formar-se i autoocupar-se en aquests àmbits en els quals les dones estan menys representades, notòriament, doncs, els àmbits més tecnològics, que no necessàriament vol dir aquells només vinculats a la informàtica, sinó també a temes de treball mecanitzat, o, per exemple..., recordo, en tinc present un que hi havia sobre la tecnologia dels drons, que sembla que és un mercat emergent, en el qual es feia un especial esforç perquè hi haguessin places que fossin ocupades per dones. Cal intentar que en aquests nous mercats que s'obren, aquests nous nínxols d'ocupació i d'autoocupació, també les dones hi estiguin representades. I aquí el que ens cal és un esforç per fer-ne una especial difusió, una especial visibilització, i buscar referents.

D'altra banda, també m'agradaria comentar, doncs, una política pública que estem fent, que és la de visibilitzar aquells casos d'èxit, aquelles dones emprenedores i autoemprenedores que han estat èxits. Jo esmentaré dos noms propis: un, conegut per totes i tots vostès, la Carlota Pi, al capdavant d'una empresa energètica, Hola Luz, o la Mar Alarcón, en un camp, diguéssim, de mobilitat però a més a més social, de vehicles compartits.

En aquesta línia, m'agradaria esmentar, a tall d'exemple, tot i que va una mica més enllà de l'àmbit de l'autoocupació del treball autònom..., és remarcar que aquest any 2018, per primera vegada en la història, les plaques i medalles del president Francesc Macià al Treball –per primer cop en la història, hi insisteixo– han estat paritàries, les han rebut el mateix nombre de persones dones i homes. I jo crec que això també vol dir, una, aquest avenç que fem malgrat tots els malgrats que jo mateixa destaco, i l'altra, que és una voluntat del nostre Govern de que a aquelles dones agosarades, valentes, emprenedores, que s'han atrevit i han lluitat contra els elements per tirar endavant la seva empresa, doncs, també se'ls fa aquest reconeixement.

I ja per acabar, i parlant de reconeixement, també m'agradaria posar en valor que aquesta mateixa casa, aquesta mateixa seu, i per obra de la presidenta Forcadell, es va esforçar en fer un cicle destinat a dones en els diferents àmbits de la gestió pública que justament visibilitzava també dones referents en aquests diferents àmbits: dones que treballaven per a institucions, dones que treballaven per a empreses i dones que treballaven per compte propi. I recordo també haver vist aquí, doncs, des de científiques fins a empresàries de l'àmbit de la metallúrgia, empresàries de l'àmbit sociosanitari... Per tant, jo crec que és un entrellat de diferents coses, perquè com que el repte és molt gran haurem d'abordar-lo per molts fronts.

Espero haver-li pogut donar resposta.

El president

Bé, moltes gràcies.

Vostès saben que procuro, des del punt de vista d'organització de les agendes, anunciar quin dia està prevista la celebració de la propera sessió. En aquesta ocasió no ho puc fer per raons òbvies: Setmana Santa, campanya electoral... En tot cas, procurarem anunciar-ho..., no dic la convocatòria, sinó, si podem, abans de la convocatòria, anunciar el dia previst perquè ens puguem organitzar tots plegats.

I sense res més, i donant novament les gràcies a la compareixent i als dos compareixents, doncs, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a la una del migdia i set minuts.